

Könyörülj rajtam, Isten,
irgalmad szerint, könyörületességed szerint töröld el gonoszságomat!

Zsolt 51,3

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

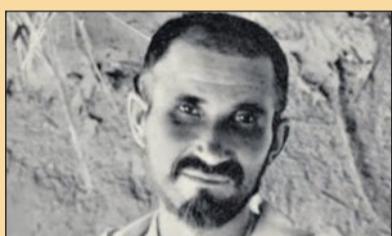
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság
Mértékadó
LXXIX. évf. 46. • (3924.)
2023. november 12. • Ára 360 Ft

Erdő Péter bíboros, primás volt a templombúcsú mísé főcelebránsa
a budapest-szentimrevárosi Szent Imre Plébániára alapításának századik évfordulóján

Fotó: Lambert Attila

A pápa Szent Charles de Foucauld életpéldájáról
2. oldal

Átadták
a Mindszenty-emlékérmeteket
a Parlamentben
11. oldal

A Katolikus Karitász
a Szentföldön élő
szenvedő családokért
12. oldal

ISSN 0133-1205

9 770133120548

Szinódusi záródokumentum Az Egyház közel áll a világ sebeihez

Megjelent a Vatikánban zajló, a szinodalitásról szóló, a 16. püspöki szinódus első ülésszakát lezáró összefoglaló jelentés október 28-án. A negyvenkét oldalas dokumentum a közgyűlés munkájának eredménye, amelyre „a világban a régi és új háborúk tombolása alatt került sor, amelyek drámai következményekkel járnak. A jelentés előszóra és három részre tagolódik, és meghatározza a 2024-es második ülésszakon elvégzendő munka irányvonalait.

Mindenkit meghallgatni, kezdve a bántalmazások áldozataival

Az Isten népéhez írt levélhez hasonlóan a szinódusi közgyűlés megerősíti „a nyitottságot arra, hogy mindenkit meg-hallgassunk és elköszönjünk, beleértve azokat is, akik visszaéléseket és sérelmeket szenvedtek el az Egyházban”, illetve „az

ilyen visszaéléseket elősegítő strukturális feltételek kezelése a figyelmünk középpontjában áll, és a bűnbánat konkrét gesztusait követeli meg”.

A szinodális Egyház arcultata

A szinodalitás az első lépés. Ez olyan kifejezés, amelyről a szinódus résztvevői maguk is elismerték, hogy „az Isten népe sok tagja számára ismeretlen kifejezés, amely egyesek számára zavart okoz” (1f), beleértve a hagyománytól való eltéréstől, az Egyház hierarchikus jellegének lealacsonyításától (1g), a hatalom elvesztésétől vagy éppen ellenkezőleg, a mozdulatlan-ságtól és a változásban szükséges bátor-ság hiányától való félelmet.

Viszont a „szinodális” és a „szinoda-litás” olyan kifejezések, amelyek „az egyházi lét olyan módjáról beszélnek, amely integrálja a közösséget, a missziót és a részvételt”.

(Folytatás az 5. oldalon)

Amihez egyedül Istennek van jog Beszélgetés Monostori László morálteológussal az eutanáziáról

A közelmúltban Karsai Dániel ügyvéd, alkotmányjogász a nyilvánosság elé tárta, hogy gyógyíthatatlan izomsorvadásos betegségen, ALS-ben szenved, emiatt az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult az aktív eutanázia hazai engedélyezéséről. A jogi folyamatnál párhuzamosan társadalmi párbeszéd kezdődött a témaáról, amiről Monostori László morálteológussal beszélgettünk. Mindenszentek előtt egy nappal.

Talán fel sem mérjük a kérdéseink súlyát, mélységét, amikor az életvégi döntésekkel beszélünk; talán fel sem mérhető, hiszen végzetlenül személyes, amiről szó van. Október 30-án a Párbeszéd Házában egy kerekasztal-beszélgetésben

Karsai Dániel így fogalmazott: „A végébe nem is tudok belemondani, még elta-szítom magamtól... ma még nem akarok meghálni, lehet, hogy holnap se.” Látunk egy embert, aki drámai módon szembe-sül a teste törékenységével, az élete vé-gességeivel, válságban van. Ön nem csupán morálteológus, hanem lelkipásztor is, a szolgálata során minden bizonnal közel kerül válságban lévő emberekhez, együttérez velük...

Igen, papi életem során találkozom haladókkal, és ezek a találkozások min-dig nagyon megrendítenek. Temettem fiatalt, gyermekeit, láttam a kimondhatatlan fájdalmat a családtagok arcán.

(Folytatás a 8. oldalon)

Éltető közösség Szentimreváros szívében

Konferencia a százéves budai plébániáról

A budapest-szentimrevárosi Szent Imre Plébánia alapításának századik évfordulója alkalmából november 4-én nagyszabású, egész napos konferenciát rendeztek a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban. Aznap este Erdő Péter bíboros, prímás vezetett rózsafüzér-imádságot a Szent Imre-templomban, ahol az ima után szentmisét mutatott be.

A Szentimreváros szívében – Budapest XI. kerületének emblematiskus épülete, a Feneketlen-tóra néző templom szomszedságában –, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium dísztermében gyűlt össze a Szent Imre-plébánia közössége és a városrész érdeklődő polgársága a plébánia százesztendős történelmét részletesen bemutató konferenciára.

Szkaliczki Örs OCist plébániós ismertette a rendezvény öt szekcióból álló programját. A közel tucatnyi előadás mindegyike gondos történészi kutatómunka gyümölcsé, nem hívő lokálpatrítók számára is igazi csemege.

Neves szakemberek vázolták fel a Szent Imre-plébánia alapításának körülményeit, az építkezés korát a Horthy-korszakban, Wälder Gyula építész munkáját a budai ciszterciek szolgálatában, a Szentimreváros létrejöttének és fejlődésének történetét, a plébánia életét 1945 után a „szűkülő mozgástérben”, a vallásoktatás és a közösségformálás lehetőségeit a diktatúra kiépülésének időszakában, a pártállam idején, az 1960-as és 1970-es évek hitéletét, az ifjúságpsztoriáció korlátozását (A „Fekete Hollóktól” a beatnisekig címmel).

Várszegi Asztrik emeritus pannonhalmi főapát vezetésével a délutáni szekcióban az érdeklődők betekintést nyerhettek abba, milyen volt a szentimrevárosi egyházközsg vallásgyakorlata az Állami Egyházügyi Hivatalt működtető Kádár-korszak idején.

(Folytatás a 3. oldalon)

A lényegi megújulást csak együtt tudjuk elérni

Mohos Gábor püspök a szinódusról

Egy szinodális Egyházért: közösség, részvétel, küldetés címmel hirdette meg Ferenc pápa 2021-ben a szinodális folyamatot. Az egyházmegyei szakaszokat követően 2023 októberében Rómában gyűltök össze püspökök, papok, szerzetesek és világiak a szinódus rendes közgyűlésének első ülésszakára. A XVI., október 29-én zárt püspöki szinódusról hazatérő, a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát képviselő Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspököt kérdeztük a tanácskozásról.

– Hogyan történt a delegálás, hogyan választották ki a 365, szavazati joggal rendelkező tagot?

– A püspöki konferenciák huszonöt tag után egy főt delegáltak a szinódusra. Rajtuk kívül voltak még olyanok is, akik „saját jogon” vettek részt rajta, illetve akiket Ferenc pápa

kérte fel a részvételre. A munkát hatvanegy szakértő, teológusok és egyházjogászok segítették: ők állították össze a plénum előtt elhangzó dokumentumokat. Magyarországot az MKPK delegáltjaként képviseltem, Kocsis Fülöp érsek-metropolita pedig „saját jogon” vett részt. A szakértői csapat munkáját Szabó Péter, a Görögkatolikus Metropolia kánonjogásza segítette.

(Folytatás a 9. oldalon)

Letérdelve és befogadva a Lélek működését

Október 18-án a Szentatya folytatta az evangelizáció iránti szenvédélyről és a hívők apostoli buzgóságáról szóló katekézissorozatát. A példaképek sorában ma Szent Charles de Foucauld-nak, a názáreti rejteletet kereső egyetemes testvérek, a szelídsg apostolának az alakjáról elmélkedett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását olvashatják.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Folytatjuk találkozásainkat olyan keresztény tanúkkal, akik gazdagok voltak az evangélium hirdetése iránti buzgóságban, az apostoli buzgóságban, az örömhír hirdetése iránti buzgóságban. Olyan keresztényeket veszünk sorra [a mostani katekézisekben], akik példaképei az apostoli buzgóságnak. Ma egy olyan férfiról szerezné beszélni nektek, aki Jézust és legszegényebb testvéreit életének szenvédélyévé tette. Szent Charles de Foucauld-ra, Károly testvére gondolok, „aki intenzív istenélményéből kiindulva átalakuláson ment végig, még végül mindenki testvérének érezte magát” (*Fratelli tutti* enciklika, 286).

Mi volt Charles de Foucauld életének a „titka”? Miután ifjúkorában Istenről távol élt, és nem hitt semmiben, csak az elvezeték mértéktelen hajszolásában, megtér, a gyónásban befogadják Isten megborcsátó igalmának kegyelmét, s egy nem hívő barátjának feltára új életmódjának okát. Azt írja: „Elvesztettem a szíemet a Názáreti Jézusért.” Károly testvér így emlékezett bennünket arra, hogy az evangelizálás előtté az, hogy Jézust a szívünkbe zárjuk, hogy „elvesszük a fejünket” érte. Ha ez nem történik meg, aligha tudjuk őt az életünkkel megmutatni. Ezzel szemben félő, hogy ma-

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

gunkról, a csoportunkról, egy erkölcsről, vagy ami még rosszabb, egy szabályrendszerrel fogunk beszálni, de nem Jézusról, nem az ő szeretetéről, nem az ő igalmáról. Ezt látom nemely, mostanában született mozgalomnál: beszélnek az emberisgről alkotott víziójukról, beszélnek a spiritualitásukról, úgy érzik, ráleltek egy új útra... De miért nem beszélnek Jézusról? Sok mindenről beszélnek, szervezetről, spirituális utakról, de nem tudnak beszélni Jézusról. Azt hiszem, jó lenne, ha ma mindannyian megkérdeznénk magunktól: Nekem ott van-e Jézus a szívem közepén? Elvesztettem-e a fejemet – valamennyire – Jézusért?

Mert Charles de Foucauld igen, olyannyira, hogy már nemcsak vonzódik Jézushoz, hanem elkezdi utánozni is Jézust. Gyöntötje tanácsára elmege a Szentföldre, hogy felkeresse azokat a helyeket, ahol az Úr élt, és hogy azon a földön járjon, ahol a Mester járt. Különösen Názáretben ébred rá arra, hogy Krisztus iskolájában kell formálódnia. Szoros kapcsolatot él át az Úrral, hosszú órákat tölt az evangéliumok olvasásával, és Jézus kis testvérenek érzi magát. Jézust megismerte pedig vágy ébred benne arra, hogy megismertesse őt másokkal. Mindig így történik: minél jobban megismerjük Jézust,

Ezért úgy dönt, hogy távoli vidékeken telepszik le, hogy csendben, Názáret szellemében, szegénységen és rejtekben élve hirdesse az evangéliumot. A szaharai sivatagba megy, a nem keresztenek kö-

zé. Barátként és testvérként érkezik oda, az eucharisztikus Jézus szelídsgével. Károly testvér hagyja, hogy csenderesen Jézus cselekedjen, meg van győződve arról, hogy az „eucharisztikus élet” evangelizál. Hiszi ugyanis, hogy Krisztus az első evangélium-hirdető. Ezért naponta mintegy tíz órát tölt imádságban Jézus lábainál, a tabernákulum előtt. Biztos abban, hogy az evangelizáló erő ott van, érzi, hogy Jézus az, aki közel vissza megannyi távoli testvérehez. És mi, kérdem én, hiszünk-e az eucharisztia erejében? Mások felé indulásunk, szolgálatunk ott, a szentség-imádasban találja-e meg kezdetét és végét? Meggyőződéssem, hogy elvesztettük az imádás iránti érzést. Újra szert kell tennünk rá, kezdve velünk, Istennek szentelt személyekkel, püspökökkel, papokkal, megszentelt férfiakkal és nőkkel. „Vesztegessük” az időt a tabernákulum előtt,

szent Charles de Foucauld, aki próféta alak korunk számára, tanúságot tett arról, hogy mennyire szép az evangéliumnak a szelídsg apostolságán keresztül történő közvetítése: ő, aki „egyetemes testvérek” érezte magát, és mindenkit befogadott, megmutatja nekünk a szelídsg, a gyen-

gédség evangelizáló erejét. Ne felejtük el, hogy Isten stílusát hárrom szó fejezi ki: közelség, együttérzés és gyengédség! Isten minden közel, minden gyengéd. Es a kereszten tanúságátételek ebben a formában kell történnie: közelséggel, együttérzéssel, gyengédséggel.

Károly testvér ilyen volt – szelid és gyengéd. Ázt akarta, hogy aki találkozik vele, az az ő jóságán keresztül Jézus jóságát tapasztalja meg. Azt mondta ugyanis, hogy „annak a szolgája, aki sokkal jobb nálam”. Jézus jóságának megéleése arra készítette, hogy testvéri kapcsolatba kerüljön és barátságot kössön a szegényekkel, a tuaregekkel, azokkal, aki a gondolkodásától legtávolabbi álltak. Ezek a kapcsolatok fokozatosan testvériséget, befogadást hoztak létre, a másik kultúrájának megbecsülését eredményezték. A jóság egyszerű, és azt igényli, hogy egyszerű emberek legyenek, akik nem felnök másokra mosolyogni. És mosolyával, egyszerűségével Károly testvér az evangéliumról tett tanúságot. Sosem prozelitizmus, hanem tanúságátétele! Az evangelizálás nem prozelitizmussal történik, hanem tanúságátéellel, vonzásával.

Tegyük fel tehát a kérdést, hogy hordozzuk-e magunkban és elvisszük-e másoknak a keresztyén szelídsgéget, a kereszteny gyengédséget, a kereszteny közelséget! Köszönöm!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Vigasztaljon és kísérjen minket! Újra felajánlották Szűz Mária Szeplőtelen Szívének a Szentföldet

Szűz Mária, Palesztina és Szentföld Királynője, a Jeruzsálemi Egyházmegye fő védőszentje tiszteletére tartottak ünnepi szentmisét Deir Rafatban, Szűz Mária kegyhelyén október 29-én, vasárnap. A szertartáson, amelyen újra felajánlották Szűz Mária Szeplőtelen Szívének a Szentföldet, Pierbattista Pizzaballa bíboros, Jeruzsálem latin pátriárkája elnökölt.

A jelenlegi helyzet miatt a főürnepre – amely hagyományosan hívők ezreit vonzza a Tel-Aviv és Jeruzsálem között félúton lévő, 1927-ben épült Mária-kegyhelyre – idén kevés tudtak elmeni. Sokan plébániáikon ünnepeltek és kérték a Szűzanyát, hogy járjon közben a Szentföld népéért és békéjéért.

Szentbeszédeben Pizzaballa bíboros a következőket mondta: „Hála a Szűzanyának, aki szereti maga köré gyűjti a gyermeket, ma itt találkozunk. Azzal, hogy újra az ő gondjaira bízzuk szeretett egyházmegyének és földünket, egyúttal Istenre is bízzuk magunkat. Ez azt jelenti, hogy ne aggódunk, és teljes mértékben bízzunk az Ő isteni gondoskodásában és bölcsességeiben, különösen a mostani időben, amikor nehéznek tűnik megtalálni a reményt.” A bíboros külön is hangsúlyozta Isten igéje olvasásának fontosságát, különösen az evangéliumokat: „Egyetlen

szó által lett a megtettesült Ige, aki az Élet, a mi Anyánk, Szűz Mária méhében, aki ezt hirdette: »Lelkem hirdeti az Úr nagyságát«. Ez az Ige életet adott Máriának, hogy Mária nekünk is életet adhasson. A szó, amit a mai világban gyakran hallunk, az »uralás és a büszkeség«, miközben a Szentírás azt mondja, hogy az Ige az »alázatosak és a szelídök« szava: »Boldogok a szelidek, mert övék lesz a föld« (Mt 5,5). Pizzaballa bíboros végül a Szűzanya közbenjárását kérte: „Édesanyánk, Szűz Mária vigasztaljon és kísérjen minket, és segítsen, hogy alávessük magunkat Isten Igéjének, hogy az alázat és a bizalom magja növekedjék benünk.”

A szentáldozás után William Shomali püspök, Jeruzsálem és Palesztina általános helynöke és pátriárkai vikáriusa a Szentföldet újra Mária Szeplőtelen Szívének ajánlotta fel, kérve a Szűzanyától szereztet hazájá békéjét és védelmét.

rúkban elesett milliók áldozatát. Búneinkkel összetörtük mennyei Atyánk szívét, aki azt akarja, hogy testvérek legyünk. Most szégyenkezve kiáltunk fel: Bocsáss meg nekünk, Uram! – kezdződik a felajánlás imája, majd így folytatódik: „Szűzanyánk, küzdelmeink és gyengeségeink közepe, a bűn titka, a gonoszság és a haború közepe arra emlékeztess minket, hogy Isten soha nem hagyja el népét, hanem továbbra is szeretettel teint ránk. Nekünk adott téged,

testvériség. Elfelejtettük emberiségeinket, és elherdáltuk a béke ajándékát. Milyen nagy szükségünk van anyai segítségre!”

Újabb invokációk után így fejeződik be a felajánló ima: „Ezért, Isten Anyja és mi Anyánk, Szeplőtelen Szíved bízzuk és ünnepélyesen felajánljuk magunkat, Egyháznak, az egész emberiséget, a Közel-Kélet népeit, és különösen a Szentföld népét, amely hozzá tartozik, hiszen te ékesítettel fel születéssel, erényeiddel és fájdalmaiddal, és innen adtad a Megyáltot a világnak. Add, hogy a háború véget érjen, és béké legyen városainkban és falvainkban! A te közbenjárásod által áradjon ki Isten irgalma a földre, és térjen vissza a béké szelíd ritmusára, hogy betöltsé napjainkat! Egykor te jártad földünk utait; most vezess minket a béké ösvényein! Ámen.”

Az ünnepi szentmise végén a hagyományos körmenetet a kolostor udvarán tartották, Szűz Mária, Palesztina királynője szobrával, Mária-himnuszokat énekelve és imádkozva a békéért.

Forrás és fotó: Jeruzsálemi Latin Patriarkátus
Fordította: Hollói Judit

Éltető közösség Szentimreváros szívében

Konferencia a százéves budai plébániáról – Centenárium templombúcsú Erdő Péter bíborossal

(Folytatás az 1. oldalról)

Képet kaphattak arról is, hogyan alakult a plébánia és a városrész kápolnái közötti kapcsolatrendszer az 1960-as évektől a rendszerváltozásig.

A rendezvény zároszekciójában – amelyet Erdődy Gábor történész, diplomata vezetett – a ciszterciek visszaérésének időszakát ismerhették meg a jelenlévők, valamint Szkaliczki Örs OCist plébános bemutatta a plébánia működését a jelenkor kihívásai közepe.

A Lángolj és világíts! motívummal megrendezett konferencián az előadások nyomán megelevenedett a hallgatóság számára a történeti valóság egy-egy szelete, amelyekben – a mégoly sötét időszakokban is – felfedezhették a hit fényét, amit az őrzők (keresztény és emberi tartásból példát mutató klerikusok, hívő budai polgárok és közösségeik) nem hagytak kialudni. „Nem pusztán ismeretterjesztés, hanem fóhajtás, tisztelgés ez a konferencia a plébánián szolgáló papok, szerzetesek és a világi hívek előtt, akik az elmúlt száz esztendő fontos szereplői voltak” – kezdte köszöntőbeszédét Szkaliczki Örs.

A száz évvel ezelőtti alapítás a ciszterci jelenlétére épült, amelynek kiemelkedő alakja, Békefi Remig OCist apát már 1917-ben, a kelenföldi helyi lelkészség felállításakor, a Farkas Alberik rendtársának adott disposíciójában prófétának bizonyult, amikor így fogalmazott: „Az ön munkálkodásával ehelyütt valóságos történelem kezdődik.” Száz év elteltével láthatjuk, e prófétia beigazolódott. A plébánia hivatalos megalapításának éve 1923, Csernoch János hercegrimás alapító leirata április 21-én keltezésű.

A Szent Imre Gimnázium dísztermében a konferenciára egybegyűlt érdeklődők átfogó képet kaphattak a Szentimreváros kialakulásának történetéről is: 1910 és 1940 között hat szerzetesrend építkezett ebben a városrészben (a rendek a térség fejlődésének mozgatórugói voltak); a Ferenc József híd (ma Szabadság híd) megépülésével „Pest átfolyt Budára”, egyetemi épületek létesültek a korábban szőlőtermesztsére használt vagy az addig a Duna által elfoglalt területen; professzorok, ügyvédek és családaiak népesítették be a városrész – mondta Földváry Gergely helytörténész.

A Horthy-korszak az építkezés időszaka volt. Számos hitbuzgalmi és polgári-társadalmi egyesület jött létre a plébániához kapcsolódóan, megerősödött a nagy létszámu cserkészmozgalom. Az egyházközösségi világi vezetők a szakterületükön vagy építők az államvezetésben ismert, elismert, kiemelkedő egyéniségek. Az egyházközösség első világi elnöke Forster Gyula, a Magyar Mérnök és Építész Egyetem elnöke, a kereskedelmi miniszterium államtitkára volt. Hivatalai utódai között megemlíthető Szüllő Árpád, a Ganz-Danubius Gép-

Szkaliczki Örs OCist plébános

Cuthné Gyóni Eszter,
az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Karának oktatója

Klestenitz Tibor, a Nemzeti Közszolgálati
Egyetem és az Országos Széchényi
Könyvtár munkatársa

Várszegi Asztrik emeritus pannonhalmai főapáti
a Kádár-korszakról szóló szekciót vezette

más már fel is szentelte Szent Imre nevére a ma is álló épületet, amit a hívek azonnal birtokba vehettek. Ahogyan Farkas Alberik írta: „A nagy templom a maga szépségével és tágasságával mindenkit betud fogadni. Hálá a jó Istennek, a templom meg is telik a reggeli óráktól kezdve az utolsó miséig.” Kalmár Ödön OCist megszervezte a ház apostoli mozgalmat, a házak (körzetek) felelősei a mostani konferencia helyszínénél szolgáló gimnázium épületében gyűlték össze rendszeresen. Pezsgő egyházi élet bontakozott ki, egy alkalommal Tamási Áron író tartott itt előadást a férfiak lélektanáról. A

kumentálható az erőteljes állambiztonsági tevékenység. Ahogyan Fejérdy András történész megjegyezte, az a paradox helyzet alakult ki, hogy az állambiztonsági dokumentumok alapján történészi szempontból is egyedülálló betekintést nyerhetünk abba, milyen volt a plébánia élete a pártállami időkben.

A Fekete Hollók fedőnevű ügyben a szentimrevárosi plébánia erősen érintett volt. A Kádár-korszak legnagyobb rendőrségi akciójának számított ez, amely az Egyház megtörését célozta. A vár illegális lelkiségi csoportok hálózatának működtetése, ifjúságnevelés és elitképzés volt. A perek

szí vagy más lelkipásztori feledatot. Köztük volt például Szabó Géza plébánossága idején a később országosan ismertté vált, sokak által kedvelt, száz esztendőt megélt, a Gulagot megjárt Olofsson Placid atya. A templom körül jelentős, gazdag hitélet bontakozott ki ebben a korszakban. A kutató rámutatott: a korábban már megszilárdult, erős, a szerzetesi mellett világi szerződésű plébánia körüli élet az 1970-es, 80-as években is megmaradt, kicsicsoportokban,

ismerős családok összejövetelei körében.

Az egész napon át tartó fórumról történeti előadások zároszekciójában Gianone András, az MTA munkatársa a rendszerváltás utáni időszaktörténetét mutatta be, különös tekintettel Brückner Ákos Előd atya lelkipásztori és közösségszervező tevékenységére.

Szkaliczki Örs OCist plébános a jelenkor kihiányosakat, eredményeket (templomfelújítás), valamint a tervezetet vázolta fel. A jelenről szólva elmondta: a karitász, ahogy az elmúlt száz év alatt, úgy jelenleg is központi szerepet tölt be a plébánián, sőt Budapesten. Idén ötvenkettem voltak elsődözök, a plébánia jól működik, a hitoktatás terén fővárosi összehasonlításban is kiemelkedően jól, rengeteg

mig szilárd elgondolása szerint – mondta Paár Eszter Szilvia művészettörténész, aki az eredeti tervezetet is bemutatta vettített képes előadásában. A plébániatemplom alapkövét 1936. november 8-án helyezték el, és minden össze két ével később, 1938. november 5-én Serédi Jusztinián hercegprí-

szentimrevárosi hívő értelmiség keresztény-kulturális életere, igényessége máig hatóan jelen van a XI. kerület központjában.

A további előadásokból kiiderült: az egyházközösség életében 1950 után a szinte folyamatos béképapi vezetői jelenlét mellett kimutatható és do-

során a nyolcvanhat előtérből huszonkettő kapcsolatban állt az egyházközösséggel. Köztük volt az idén elhunyt Rosdy Pál, az Új Ember egykori újságíró-doyene, aki korábban egyik vezetője volt az úgynevezett Szentimrevárosi mozzgal keretén belül működő egyik titkos kicsicsoportnak,

cserkéssel, ministránssal, tizenennyolc házas csoporthal. A papság aránya azonban csökken.

A világi hívek szerepe eddig is hangsúlyos volt itt, a mostani közösségvezetők felkészültek a kihívásokra, s ez reménykeltő – tette hozzá Szkaliczki Örs.

A konferencia anyagából 2024 tavaszára könyv készül, amely további kutatásokkal is kiegészül majd. Ezek nem kis részben az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (ABTL) dokumentumainak történészi feldolgozásán ala-

pulnak, másrészt az oral history további részletein.

A konferencián kihelyezett jegyzetfüzetben névvel, elérhetőséggel jelentkezhettek azok, aki a száz év valamely időszakára vonatkozó, eddig nem ismert részletekkel szolgálhatnak a majdani kiadvány szerkesztői számára.

A jubileum alkalmával Erdő Péter bíboros, prímás vezetett rózsafüzér-imádságot a Szent Imre-templomban. A magyar ifjúságért és a családokért felajánlott imádság után kezdődött a centenárium búcsúi szentmise a bíboros főcelebrálásával.

Erdő Péter homiliájában elmondata, a plébánia és a templom hívő közössége katolikus öntudattal ápolta és ápolta a „szentimrések” lelkiséget és kultúrát, amely nem csupán társadalmi hovatartozásra, hanem vallásos meggyőződésre épül. „Háborútól, az emberiség pusztulására szótt tervektől, természeti katasztrófáktól szorongó, önpusztító világunkban hitünk alapján a kegyelem fényét kell felvillantnunk. Az Isten szeretetébe vett biztos reménység jeleivé kell válnunk. Ez a hivatás minden keresztény embernek, s ez a küldetésük a plébániai közösségeknek és magának az Egyháznak is” – tette hozzá Erdő Péter.

A szentmise végén Szkaliczki Örs OCist plébános megköszönte Erdő Péter bíborosnak a tanítást, majd külön köszöntötte Brückner Ákos Előd atya lelkipásztori szerzetest, a templom korábbi plébánosát, aki huszonkét éven át szolgált, aki szintén köszöntött az itteni közösséget.

Körössy László
Foto: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

A vőlegény érkezése

Mt 25,1–13

Az evangélium a végső időkről, Isten Fiának visszajöveteléről tanít. Beszédeiben Jézus nem konkrétumok, hanem példázatok segítségével fogalmazza meg a visszatérés nagy eseményét. A hasonlat, melybe belefoglalta üzenetét, kora egyik ünnepélyes családi eseményének, a menyegző kiemelkedő pillanata. A zsidó szokások szerint a vőlegény várva várt érkezése rendszerint késő éjszaka történt, mégis az ünnep különös részeként tartották számon. A menyasszony házához közeledő vőlegény, aki mint egy fejedelemi király örömmel és várakozással közelít a menyasszonyi házhoz, nincs egyedül. Vele tart az ünneplő család, a rokongság és a barátok is. Ezt a soka-kat megmozgató, különleges részletet emeli ki Jézus és teszi hasonlóvá saját, második eljöveteléhez. Így közelít felénk is, ehhez lesz hasonló az ő második eljövetele: hisszük, hogy az a nap ünnep lesz, valamint a találkozások találkozása valósul majd meg általa, vele és benne.

A menyasszony és vendégei, a tíz szűz kíséretében ugyancsak útra kelnek, hogy a vőlegényt fogadják. Feladatuk nem volt kevesebb, mint a sötét éjszakában a vőlegény előre menni, és lámpásaiak fényénél várakozni, virrasztani. Ebben a példabeszédben öt okos és öt balga szúzzel találkozunk. Az éjszaka sötétjében megélt várakozás mindenkitől kitartást, éber-séget és figyelmet kíván. Igaz, hogy a sötétség altat, még a küzdelmes feladatok ébren tartanak bennünket. Az ilyen magatartással a hét-

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (151.)

Az Egyház a templomi zászlók eredetét Nagy Konstantin császárig vezeti vissza. Ő volt az, aki a pogány Maxentius császár ellen vívott milviuszi csata előtt (312. október 28-án) látomásban részesült. Az égen megjelent a keresztre jelezte, hogy megpedig a következő felirattal: „Ej beljen győzni fogsz”. A katonák pajzsára ezért ráfestette a keresztet, majd a tényleges győzelem után, mikor a harci lobogóra is.

A győzelem után adta ki Konstantin császár a híres mi-lánói ediktumát (313-ban), aminek szövegéből érdemes idézni: „arra a meggyőződésre jutottunk, hogy mindenekelőtt azokat a törvényeket kell felülvizsgálnunk, amelyek gátolják az istenség tiszteletét, hogy minden keresztenyek, mindenki más is megkapja tőlünk a lehetőséget arra, hogy ki-ki szabadon követhesse azt a vallást, amelyiket akarja. (...) Nem szabad megengedhetőnek tartanunk a szabad választás megtagadását bárkitől is, akár a keresz-

tények hitének, akár egy olyan más vallásnak szenteli a lelkét, amelyet önmaga számára a legalkalmasabbnak ítélt. (...) Ugyanezen keresztenyeknek szabad és korlátlan engedélyt adtunk vallásuk gyakorlására”. A szövegből világosan kijelölik, hogy Nagy Konstantin nem tette államvallássá a keresztenységet (ahogy sokan tévesen gondolják), ám teljes vallásszabadságot adott az alattvalónak.

Mindeneket az „egyházi lobogó- és zászlószentelés” szertartása is ezért kerülhetett be a Görögkatolikus Egyház szerkönyvébe. Maga a szertartás a „szokásos kezdet” elnevezésű imafüzér után egy imádságból, majd a tényleges megszentelésből áll.

A „könyörögjünk az Úrhoz” és az „Uram, írgalmazz” után következik a pap imája. Az Úr hosszas megszólítása után – mint az ikonok és szentképek esetében is – az ószövetségi gyakorlatot említi. Egykor az Úr „Mózes által kerubikék készítettséét az azoknak a szövetség hajlékában való elhelyezését” rendelte el, hogy ezáltal isteni dicsőséget nyilvánvalóvá, népe könyörgéseit pedig foganatosá tegye. Most pedig az ima ezt kéri: „te magad Urunk

,

Nagy Konstantin császár:

Nem szabad megengedhetőnek tartanunk a szabad választás megtagadását bárkitől is, akár a keresz-

tények hitének, akár egy olyan más vallásnak szenteli a lelkét, amelyet

önmaga számára a legalkalmasabbnak ítélt

Végül a pap „szentelvízzel meghinti” a zászlókat: „Megszenteltetnek eme lobogók a Szentlélek malasztja és e szentelvízzel való meghintés által az Atyának † és Fiúnak † és Szentléleknek † nevében. Ámen”.

Ivancsó István

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy Szent Albert püspök és egyháztanító emléknapja (Lipót, Richárd) – Bölc 6,1–11 – Lk 17,11–19.

NOVEMBER 12., ÉVKÖZI 32.

VASÁRNAP (Szent Jozafát, Asztrik, Jónás) – Bölc 6,12–16 (A bölcsességre rátalálnak, akik keresik.) – 1Tessz 4,13–18 vagy 1Tessz 4,13–14 (Isten feltámasztja azokat, akik Jézusban hunytak el.) – Mt 25,1–13 (Íme, jön a vőlegény! Menjetek eléje!) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 134 – ÉE 600, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 13., HÉTFŐ – Magyar szentek és boldogok emléknapja – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 14., KEDD (Alíz, Huba, Vanda) – Bölc 2,23–3,9 – Lk 17,7–10.

NOVEMBER 15., SZERDA – Nagy

Az Egyház közel áll a világ sebeihez

(Folytatás az 1. oldalról)

Tehát az Egyház megélesének egy olyan módját jelölik, amely értékeli a különbösségeket és elősegíti mindenki aktív részvételét. Ez a diakónusokkal, papokkal és püspökökkel kezdődik: „Egy szinodalis Egyház nem nélkülözheti a hangjukat” (1n), olvashatjuk. „Meg kell értenünk azokat az okokat, amelyek miatt egyesek közülük ellenállnak a szinodalitásnak.”

Misszió

A dokumentum a továbbiakban kifejti, hogy a szinodalitás kéz a kézben jár a misszióval. Ezért szükséges, hogy „a kereszteny közösségek szolidaritást vállaljanak más vallású, meggyőződésű és kultúrájú emberekkel, elkerülve ezzel egrészt az önréferenciális és az önfenntar-tás, másrészt az identitásvesztés kockázatát” (2e). Ebben az új „pasztorális stílusban” sokak számára fontosnak tűnik, hogy „a liturgikus nyelvezetet tegyük a hívek számára hozzáérhetőbbé, és építsek be a kultúrák sokféleségébe” (3 l).

Középpontban a szegények

A jelentés bőséges teret szentel a szegényeknek, akik „szeretetet” kérnek az Egyháztól, amelyet „tiszteletként, elfogadás ként és elismerésként” (4a) értelmezünk. Mivel „az Egyház számára a szegények és a társadalom peremére szorultak támogatása első-sorban teológiai kategória, mielőtt kulturális, szociológiai, politikai vagy filozófiai kate-gória lenne” (4b), a dokumentum megerősíti, hogy nemcsak az anyagilag nélkülözők számítanak szegénynek, hanem a migránsok, az őslakosok, az erőszak és a bántalmazás áldozatai (különösen a nők), a rasszizmus és az emberkereskedelem áldozatai, a szenvédélybetegek, a kisebbségek, az elhagyott idősek és a kizsákmányolt munkavállalók is (4c). A dokumentum szerint „a legkiszolgáltatottabbak kö-zé a meg nem született gyermekek és édesanyuk tartoznak, akiknek érdekeiben folyamatos érdekkérvényesítésre van szükség”. „A közgyűlés meghallja az új szegények kiáltását”, amelyet a több konti-nens számos országát sújtó háborúk és a terrorizmus vált anak ki, és a közgyűlés elítéli az ilyen viszonyokat okozó korrupt politikai és gazdasági rendszereket.”

A hívek elkötelezettsége a politika területén és a könjó érdekében

Ebben az értelemben az Egyháznak el kell köteleznie magát mind az egyének, kör-mányok és vállalatok által el-követett „igazságtalanságok nyilvános elítélezése” mellett, mind pedig a politikában, egyesületekben, szakszerveze-tekben, népi mozgalmakban való aktív részvétel mellett (4f és 4g). Ugyanakkor nem szabad elhanyagolni az Egyház konszolidált fellépését az oktatás, az egészségügy és a szociális segítségnyújtás területén, „bárki diszkriminációja és kirekesztése nélkül” (4k).

Migránsok

A migránsokra és mene-

kültékre is hangsúlyt fektetnek, „akik közül sokan viselik az elszakítottság, a háború és az erőszak sebeit”. Ők „gyakran a megújulás és a gazdagodás forrásává válnak az őket befogadó közösségek számára, és lehetőséget nyújtanak arra, hogy közvetlen kapcsolatot alakítsanak ki a földrajzilag távoli egyházakkal” (5d). A velük szembeni egyre ellenségesebb hozzáállás elle-nében a közgyűlés úgy fogmaz: „Arra va-gunk hivatva, hogy

befogadjuk őket, hogy elkísér-jük őket egy új élet építésében, és hogy valódi interkultúrális közösséget építünk a népek között.” Ebben az értelemben alapvető „a migránsok liturgi-kus hagyományainak és vallási gyakorlatának tiszteletben tartása”, valamint saját nyelvű tiszteletben tartása. Például egy olyan szó, mint a „misszió”, olyan kontextusokban, ahol „az evangélium hirdetése gyarmatosítással, sőt népirtással társult”, „fájdalmas történelmi emlékekkel” terhelt, és „akadályozza a mai közösséget” (5e). „Az evange-lizálás ezekben a kontextusokban megköveteli az elkövetett hibák elismerését, az ezekkel kapcsolatos új érzékenység el-sajátítását” – áll a dokumen-tumban.

A rasszizmus és az ideengyűlöllet elleni küzdelem

Azonos mértékű elkötelezettséget és gondoskodást kö-vet az Egyháztól, hogy „ha-tározottan részt vegyen az oktatásban, a párbeszéd és a találkozás kultúrájában, a rasszizmus és az ideengyűlöllet el-leti küldelemben, különösen a lelkipásztori képzésben ke-resztül” (5p). Sürögös továbbá „az Egyházban belüli, a faji igazságtalanságot létrehozó vagy fenntartó rendszerek” (5q) azonosítása.

Keleti egyházak

A migráció téma-jánál maradva a jelentés Kelet-Európára és a közelműlt konfliktusai-ra tekint, amelyek miatt számos hívő érkezett a katolikus Keletről a latin többségű területekre. Szükséges – mondja a közgyűlés –, hogy „a helyi lat-in ritusú egyházak a szinodalitás nevében segítsék a ki-vándorolt keleti híveket identitásuk megőrzésében és sajátos örökségük ápolásában, anélkül, hogy asszimilációs folyamatoknak vettnek alá magukat – ez az atyák kérése” (6c).

A kereszteny egység fel vezető úton

Az ökumenizmussal kap-csolatban a jelentés „lelki megújulásról” beszél, amelyhez „bűnbánati folyamatokra és az emlékezet gyögyítására” van szükség (7c). A továbbiakban idézi Ferenc pápa kifejezését a „vér ökumenizmusáról”, azaz „a különböző fele-kezettű keresztenyekről, akik életüket adják a Jézus Krisztusba vetett hitért” (7d), és megemlíti az ökumenikus mártírológia javaslatát (7o). A jelentés azt is hangsúlyozza, hogy „a keresztenyek közötti együttműködés” forrást jelent.

„a gyűlölöt, a megosztottság és a háború kultúrájának megszüntetéséhez, amely csoportokat, népeket és nemzeteket uszít egymás ellen”. Nem feledkezik meg az úgynevezett vegyes házasságok kéréséről sem, amelyek olyan valóságok, amelyekben „lehetséges egy-mást evangelizálni” (7f).

Világiak és családok (II. rész)

„A világiak, a megszentelt életet elők és a felszentelt pa-pok egyenlő méltósággal ren-delkeznek” (8b): ezt a meg-győződést nyomatékosan hangsúlyozza az összefoglaló jelentés, amely emlékezett arra, hogy a világi hívek „egyre inkább jelen vannak és aktívan részt vesznek a kereszteny közösségek szolgálatában” (8e). Hitoktatók, teoló-gusok, nevelők, lelkivezetők és katekéták, akik aktívak a hit védelmében és az ügyvi-telben: hozzájárulásuk „nél-külözhetetlen az Egyház kül-detéséhez” (8e). A különböző karizmákat ezért „elő kell hívni, el kell ismerni, és teljes mértékben meg kell becsülni” (8f), és nem szabad figyelmen kívül hagyni, alulértékelní vagy „klerikálálni” (8f).

Nők az Egyház életében és küldetésében

Az Egyház részéről erős el-kötelezettségre van szükség, hogy a nőket életük minden területén, beleérte a lelkipásztori és szentségi életet is, kísérje és megértsse. A nők – fogalmaz a jelentés – „igazsá-gosságosságot kiáltanak azokban a társadalmakban, amelyeket még mindig a szexuális erőszak, a gazdasági egyenlőtlenség és az őket tárgyként keze-lő tendencia jellemzi” (9c), és hozzáteszi: „A lelkipásztori kísérésnek és a nőkért való erőteljes kiállásnak kéz a kézben kell járnia.”

Klerikálizmus

A zsinaton jelen lévő nők közül sokan „mely hálájukat fejezt ki a papok és püspökök munkájáért”, de „egy se-beket ejtő egyházból is beszél-tek” (9f). „A klerikálizmus, a soviniszta mentalitás és a te-keitelély nem megfelelő megnyilvánulásai továbbra is se-beket ejtenek az Egyház arcán, és károsítják a közösséget.” „Mély lelki megtérésre van szükség, amely minden hatékony strukturális változás alapja”; és a közgyűlés megjegyezte, hogy „olyan egyháztat kívánunk előmozdítani, amelyben férfiak és nők együtt párbeszédet folytatnak... alarendeltség, kirekesz-tés és versengés nélkül” (9h).

A diakonátus megnyitása a nők számára?

A diakonátus nők előtti megnyitásáról különböző vé-leme nyek ismeretesei (9j): egyesek számára ez „elfogadhatatlan, mert a hagyománytól való elszakadást látnak benne”; mások szerint ez az ősegyház gyakorlatát állítaná vissza; megint mások „az idők jeleine adott megfelelő és szükséges válasznak tekintik... amely visszhangra talál-na sokak szívében, akik új energiát és életerőt keresnek az Egyházban”. Vannak, akik aggódnak amiatt, hogy a diakonátus megnyitása a nők előtt „aggasztó antropológiai zűrzavaraból járna, amely, ha megtörténne, az Egyházat a korszellelmez kötné”. A szinódusi atyák és anyák azt kérik, hogy folytassák „a nők diakonátushoz való hozzáférésének teológiai és lelkipásztori kutatását”, felhasználva a pápa által külön erre a célra létrehozott bizottságok eredményeit, valamint a már el-végzett teológiai, történelmi és exegetikai kutatásokat: „Ha lehetséges”, mondják, „e kutatás eredményeit a közgyűlés következő ülésszakán be kell mutatni” (9n).

Diszkrimináció és visszaélés

Eközben a jelentés hangsúlyozza annak elodázhatallan-ságát, hogy „a nők részt ve-hessenek a döntéshozatali fo-lyamatokban, és felelősségtel-jes szerepet vállalhassanak a pasztorális gondozásban és szolgálatban”, megjegyezve, hogy az egyházjogot ennek megfelelően kell módosítani (9m).

A foglalkoztatási diszkrimináció és a tisztelességtelen díjazás esetével is foglalkozni kell, beleérte azokat az eseteket az Egyházban, ahol a fel-szentelt nőket gyakran „olcsó munkaerőnek” tekintik (9o). Hasonlóképpen bővíteni kell a nők hozzájárulását a teológiai oktatáshoz és képzési progra-mokhoz (9p), beleérte az el-fogadó nyelvhasználat elő-mozdítását a liturgikus szövegekben és az egyházi dokumentumokban (9q).

Megszentelt élet

A megszentelt élet külön-böző formáinak gazdagságát és változatosságát vizsgálva a jelentés figyelmeztet a „tekin-télyelvű stílushoz való ra-gaszkodásra, amely nem ad teret a párbeszédnak”. A jelentés azt is megjegyzи, hogy „a vallásos életben elők és a világi egyesületek tagjai, különösen a nők által tapasztalt különféle visszaélések esetei

vagyis többek között olyan kérdések, „mint az identitás és a szexualitás kérdései, az élet vége, a bonyolult házassági helyzetek és a mesterséges intelligenciával kapcsolatos etikai kérdések”. Az ilyen kér-desek éppen azért ellentmondásosak, „mert új kérdéseket vetnek fel” a társadalomban és az Egyházban (15g).

Diakónusok és képzés

A közgyűlés háláját fejezi ki a felszentelt pa-poknak, akik „arra hiva-tottak, hogy Isten népe iránti szolgálatukat az emberekhez való közel-ségen, mindenkit elfogadva és meghallgatva éljék meg, miközben mély személyes lelkiség-let és imaélet ápolnak” (11b). A jelentés fi-gyelmeztet a klerikali-zusra, a „papi hivatás torzítására”, amelyet „már a képzés legkorábbi szakaszától kezdve meg kell akadályozni” azáltal, hogy „szoros kapcsolatot” biztosítunk az emberekkel és a rászorulókkal (11c).

Cölibátus

Megemlítték a cölibátus témáját is, amely különböző elbírálásban részesült a közgyűlésen. „Értékét mindenki elismeri mint gazdag prófétai és Krisztusról szóló mélyes tanúságot” – áll a jelentésben, miközben megjegyzi, hogy egyesek azt kérdezik, „hogy a papi szolgálathoz teológiai szempontból való illeszkedé-sének szükségszerűen fegyelmi kötelezettséggel kell-e válnia a latin Egyházban, mindenekelőtt olyan egyházi és kulturális kontextusban, amely ezt megnehezíti. Ez a vita nem új, de további megfontolást igényel.”

Püspökök

Számos elemzés foglalkozik a püspök alakjával és szerepével, aki arra hivatott, hogy „a szinodalitás példája” (12 c) legyen azáltal, hogy „társfelősséget” gyakorol, amelyet az egyházmegye más szereplői és a papság részveteleként értelmezünk, azért hogy attól kellene tartaniuk, hogy elítélnék őket” – áll a dokumentumban, miközben hangsúlyozza, hogy „a ke-restrencynek mindenkitig tiszteletet kell tanúsítaniuk minden ember méltósága iránt” (16h).

Többnejűség

A szinódusi teremben a szinódus néhány afrikai tagja tapasztalatainak fényében a SÉCAM (Afrika és Madagaszkár Püspöki Konferenciáinak Szimpóziuma) arra kapott összönzést, hogy támogassa „a teológiai és lelkipásztori megfontolást” a poligámia té-májában és a „többnejűségen” (16i). „A közigyűlésen mély szeretet, írgalom és együttérzés érződött azok iránt, akiket az Egyház megbántott vagy elhanyagolt, vagy akik úgy érzik, hogy megbántotta vagy elhanyagolta őket, akik szeretnének egy olyan helyet, amelyet »othonnak« nevezhetnek, ahol biztonságban érezhetik magukat, ahol meghallgatják és tiszteletben tartják őket, anélkül hogy attól kellene tartaniuk, hogy elítélnék őket” – áll a dokumentumban, miközben hangsúlyozza, hogy „a ke-restrencynek mindenkitig tiszteletet kell tanúsítaniuk minden ember méltósága iránt” (16h).

Digitális kultúra

Végezetül az összefoglaló jelentés a digitális környezet-ről szól: „Rajtunk áll, hogy elérjük a mai kultúrát minden olyan térben, ahol az emberek értelmet és szeretetet keresnek, beleérte azokat a tereket is, ahol a mobiltelefonjaikon és táblagépeiken keresztül jutnak el” (17c), szem előtt tartva, hogy az internet „kárt és sérülést is okozhat, például megfelelmítés, dezinformáció, szexuális kizsákmányolás és függőség révén”. A jelentés hozzáteszi: „Sürgösen meg kell fontolni, hogy a kereszteny közössége hogyan támogathatja a családot abban, hogy az online tér né csak biztonságos, hanem lelkileg is életet adó legyen” (17f).

Forrás és fotó:

Vatican News

Fordította:
a temesvári
püspökség sajtóirodája

A család az Úr szívében fogant érték

Palánki Ferenc püspök előadása Nyíregyházán

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök tartott előadást a nyíregyházi Szent Imre-egyházközös és a Szent Imre köznevelési intézmény közös szervezésében rendezett Szülők Akadémiaja soron következő összejövettelén október 19-én, Nyíregyházán.

Nagy Csaba plébániai kormányzó, iskolaelkész, egyházmegyei családreferens és Tormássiné Kapitány Agatha intézményvezető az iskola vezetőségével és tantestülettel együtt kiemelten fontosnak tartják a szülőkkel való együttgondolkodást és kapcsolattartást, valamint a szülők kérdéseinek megválaszolására és az őket foglalkoztató témák kibontására al-

kalmas programok megvalósítását. A család az emberiség igazgyöngye, Isten szívében fogant érték. Isten szándéka, hogy családban élünk. A Biblia első oldalán olvashatjuk, hogy: „nem jó az embernek egyedül lennie”. Az ember társas lény, minden igazi értéket mástól kapunk: az életünket, az anyanyelvünket, a kultúránkat, a hitünket.

Palánki Ferenc megyéspüspök előadásában többek között a hitről beszélt, ami kapcsolat Istenrel, életünk alapdöntését, az üdvösséggel útját jelenti. Továbbá rávilágított arra, hogy a hit önmagunk fölé emel, megnyit a természetfölötti életre, az értékekre, az isteni ajándékokra. Majd azt is hangsúlyozta, hogy mint ahogyan

ressük, akkor a Szentlélek segítségével rátalálhatunk az igazságra: az életünk az üdvösséggünk története. Amikor a Szentlélek kiáradt a szívünkbe, megismertük a szeretet útját. Elkezdődött a világ újraszentelése, s mi ebben Istennek munkatársai vagyunk. Isten nem azt akarja, hogy a múltba révedezve azon mélázunk el, hogy milyen jó volt ekkor vagy akkor, most meg milyen rossz, hanem hogy most legyünk boldogok, és hogy örökké legyünk boldogok! Kezdjük el, amit Ő a keresztség révén már elkezdett bennünk, az örök életet, az Ő nagy művét!” – zárta beszédét Palánki Ferenc.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Az imából merítsünk erőt

Állandó diakónusok országos lelkigyakorlata Leányfalun

Október 26-28-án 27. alkalommal tartották meg Imádság-Tanulás-Találkozás (ITT) címmel az országos diakónustalálkozót, amelyre a magyarországi egyházmegyékben szolgáló állandó diakónusokat várták feleségükkel együtt. A kétnapos programnak, amelyen több mint ötvenen vettek részt, idén is a leányfalusi Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház adott otthont.

Az első este mindig a találkozás örömeiben telik, amikor a különböző egyházmegyékben szolgálatot teljesítő diakónusok megosztatják egymással az előző év történéseit és tapasztalatait, ki-ki röviden beszámolhat saját egyházmegyéje helyzetéről. A program kezdeményezője és moderátora immár sok éve Molnár Ferenc, a Kalocsai-Kecskeméti Főegyházmegye diakónusa.

A pénteki nap szentmisével indult, amelyet Laczkó Mihály atya, a Váci Egyházmegye diakónusreferense mutatott be. Ez a nap lelkigyakorlatos nap volt, amelynek fókuszában az imádság állt. Szabó József diósgyőri plébános három tanítást tartott, amelyet az elcsendesülések és a csoportmunka tett teljessé, aminek keretében ki-ki elmélyítette a hallottakat és megosztotta kérdezéit, tapasztalatait a többiekkel.

„Nagyon fontos gondolat volt számomra, hogy minden imádság alapja a dicsőítés: Istenet önmagáért dicsőíthetjük, és minden van miért hálát adni neki. Ebből a háládó-dicsőítő imából tudunk igazán erőt meríteni. Alkalom volt arra is, hogy magunk is gyakoroljuk az imának ezt a formáját. Ez adta a nap szívít-lelkét. De beszéltünk természetesen a kérő imáról is és a belső imáról is” – mondta el Csillag Péter,

idén márciusban püspökké szentelt Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segéd-püspök volt a meghívott, aki megosztotta, számára mit jelentett saját diákónussá, pappá és püspökké szentelése. A baráti párbeszédben a diakónusok maguk is felidéztek személyes szentelési élményeiket.

A kétnapos programot közös szentmisse zárta, amelyet Martos Levente Balázs mutatott be.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

A gyermeket Istenhez vezetve

Két új katolikus óvodát áldott meg Ternyák Csaba egri érsek Miskolcon

Október 26-án két új óvodaépületet is megáldott Ternyák Csaba egri érsek Miskolcon. A Gárdonyi Géza Katolikus Általános Iskola és Óvoda Szent Erzsébet Tagóvodája és valamint a Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda Szent Anna Tagóvodája, négy-négy csoport számára biztosít majd férőhelyet.

A Gárdonyi Géza Katolikus Általános Iskola és Óvoda Szent Erzsébet Tagóvodája új épületében négy csoportban hetvenkét gyermekkel kezdte meg működését idén szeptemberben. Az óvoda körül zárt belső udvar építet ki udvari játékokkal, az épület előtt akadálymentes parkolókat létesítettek, illetve akadálymentes bejáratot. Az épületben melegítőkonyhát, tornaszobát, sószbobát, egyéni fejlesztőtermet és orvosi szobát is kialakítottak.

Az ünnepségen Harasztiné Kádár Ágnes igazgató és Palásthyné Horváth Andrea óvodavezető köszöntötte a jelenlévőket, majd Sedon László plébániós köszönötét fejezte ki a főpásztornak bátorságáért, hogy az Egri Főegyházmegye számos intézmény fenntartója, ami azt segíti, hogy az óvodák és iskolák a hit útjára vezessék a gyermeket. A lelkipásztor kiemelten fontosnak nevezte a döntéshozók munkáját és támogatását is, mellyel segítik ezeket a törekvéseket. A rendezvényen részt vett és köszöntött mondott Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi ügyekért felelős államtitkára is.

Ternyák Csaba egri érsek úgy fogalmazott, örömmel, hálával és köszönettel van tele a szíve, mert tiz évvel ezelőtt úgy döntötték a szülők, hogy katolikus iskolát szeretnének. Jézus

Krisztust választották, szövetséget kötöttek az Egyházzal és az egyházmegyével, s ennek gyümölcse az óvodaátadás, ami fontos lépés azon az úton, amelyen a gyermeket Istenhez vezethetjük. „Krisztus a jövőnk” – szólt a pápalátogatás mottójá, a közelebbi jövőket pedig a gyermek jelentik – figyelmeztetett az egri érsek. A főpásztor köszönetét fejezte ki mindeneknak, akik az építkezés sikeren munkáltak, s Isten áldását kérte a munkára és gyermekkre, szüleikre és az intézmény dolgozóira.

A Magyar Katolikus Egyház óvodafejlesztési programja keretében több mint 13 ezer férő-

hely készül, vagy újul meg. Az Egri Főegyházmegyeben összesen 32 óvodát érint a program, ezen belül 26 új épület létesítését jelenti. Az országos óvodafejlesztési program keretében emelt épületek százhavtan óvodás színvonalas ellátását biztosítják. A két beruházást több mint másfél milliárd forintból valósították meg.

**Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Szent István Televízió**

Újjászületett a tárnoki templom

Ünnepi szentmisében áldotta meg Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök a kívül és belül megújult tárnoki Rózsafüzér Királynéja-templomot október 29-én. A kormány, a tárnoki Római Katolikus Egyházmegye, a Székesfehérvári Egyházmegye és a tárnoki Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat összefogásával több mint ötvenöt millió forintból renoválták a háromszáz éves építményt.

Sisa István plébániós köszöntötte a főpásztort, a híveket és a vendégeket, Soltész Miklóst, az egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkárt, Lukács László polgármestert és a megjelent közéleti vezetőket. Megköszönte minden támogatónak a hozzájárulását, és azok kitartását és áldozatát is, aik részt vettek a hat éven át tartó munkálatokban. A plébános személyes ajándékkal köszöntötte Soltész Miklóst, aki fontosnak tartotta a templom felújítását, mert olyan időket élünk, amikor a békéért, a családokért küzdeni kell a munkában, tetteinkben, de az imádságban is.

A szentmise elején a tárnoki plébánia világi elnöke, Mihály Zoltán mutatta be azt a tízéves folyamatot, amelynek során a plébánia, valamint a plébánia tulajdonát képező Rózsafüzér Királynéja-templom és a Szent Rókus-kápolna renoválása befejeződhetett.

Spányi Antal megyéspüspök Isten áldását kérte minden támogatóra és készítőre, akinek összefogásával megújult a templom. Megköszönte a kormány, a település, a hívek támogatását, majd arról a belső megújulásról beszélt, amelyben a templom közössége a kereszteny kultúra és értékrend megőrzését tartja fontosnak, amelyben a templom falait átimádkozva eleverné válik az egyházközösgéle. Azt kívánta, a megújulás kísérje a tárnoki templomba járók minden napját, egész életét. A megyéspüspök arról is beszélt, személyes megújulásunkat az evangélium szavaihoz

talunk él. „Szeressük egymást megújult szívekkel, és személyes életünkkel segítsük megerősíteni egymás hitét! Nemcsak a régi szentek példái vannak előttünk, hanem az elődeinké is, a szülőké, a nagyszülöké, akik megmutatták nekünk az utat. Felelősek vagyunk egymásért is, nemcsak a magunk lelki életéért, hanem a körülöttünk élőkéért is. Így újul meg az emberek közötti kapcsolat.”

Spányi Antal megyéspüspök azzal zárta gondolatait, hogy a sötétség ellen Krisztus fényével világítunk a világban, a bűnnel szemben mutassuk fel az erényeket, a világ kihasználásával szemben a Teremtő Isten dicsérjük, építük a szeretet, a béke országát.

Szöveg és fotó: Berta Kata

A Lélek érintése

Kórházi lelkigondozók szakmai találkozója Szegeden

Védőszentje emléknapján, október 26-án tartotta idén is szakmai napját a Szent Döntőtör Kórházellekész Szolgálat. A helyszín a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökségének székhelye, a szegedi Katolikus Ház volt.

Mivel a szolgálat tagjai az egyházmegye területén egymástól meglehetősen nagy távolságra tevékenykednek, a személyes találkozásnak különös jelentősége van. A lelkigondozás

természetéből fakadóan egyéni beszélgetésekkel áll, ám a szolgálattevőknek alapvetően szüksége van arra, hogy közösségen hordozzák annak velejáróit. Ezért is van jelentősége a kapcsolattartás különböző fórumainak, köztük annak, melynek révén kórházelleksek és világimunkatársai közösen töltenek el egy napot.

Az idei találkozón a városok – Gyula, Békéscsaba, Orosháza, Szentendre, Makó, Hódmezővásárhely – kórházait, valamint a szegedi klinika egységeit ellátó szolgálattevők egyaránt örömmel vettek részt. A résztvevőket Kondé Lajos pasztorális helynök köszöntötte. Az esemény légkörén érezhető volt a korábbiaknál erősebb lelki összetartozás, vagyis hogy fokról fokra, évről évre épül a közösség ebben

Jairus leánya és a vérfolyásos asszony történetében. Az érintés az első lépés, melyet a gyógyulás követ. A nap további részében az előadó érzékletesen mutatta be, miként fonódik össze a segítő beszélgetés szakmai sajátosságai és a szolgálattevő spiritualitása úgy, hogy az valóban ajándékozó, életet adó, gyógyító lehessen a lelkigondozott (jelen esetben a kórházban fekvő beteg) számára.

A résztvevők meghallgatták Máramarosi Mária koordinátor összefoglalóját is a szolgálat jelenlegi helyzetéről, a világi munkatársak tevékenységét összegző adatokról s a további tervekről.

Forrás és fotó:
Szeged-Csanádi Egyházmegye

A sikereség a szociális területen

Egyházmegyei intézmények vezetőinek lelkigyakorlata Vácon

Október 17-18-án a Váci Egyházmegye Szamaritánus Szolgálat Intézményfenntartó Központjához tartozó intézmények vezető munkatársai kétnapos, lelkigyakorlattal egybekötött találkozón vettek részt Vácon, az Althann Vendégházból. A vezetők Laczkó Mihály plébániós segítségével a sikér és teljesítmény fogalmát járták körbe saját munkájuk kapcsán.

Laczkó Mihály számára nem idegen a Szamaritánus Szolgálat szociális területen végzett munkája, mivel annak jogelődjét három évig irányította. A kétnapos programon intézményvezetők, gazdasági vezetők, vezető ápolók vettek részt, összesen huszonöt fő. A cél az volt, hogy körbejárják, mi jelenti számukra a sikert és a dicsőséget minden nap munkájukban, valamint feltárnák erősségeiket, de azokat a pontokat is, ahol támogatásra szorulnak saját munkatársaiak részéről.

A szociális szféra nem sikerorientált szakterület. A vezetők azonban mindenkor tudná kell, hogy a saját erőfeszítéseinek köszönhetően mit ért el, miközben el kell viselnie az időnként súlyos kritikákat is. A sikér mint kollektív mérőszám nem minden vezető valódi teljesítményéről szól, hanem arról, hogy mások hogyan látják őt. Ez a megítélezés elmehet egészen szélsőséges helyzetekig, amikor valakinek a relatíve kisebb teljesítményét egy külső szemlélő, a közvélemény erősen fel-

nagyítja – mondta Laczkó Mihály konkrét példákkal alátámasztva meglátásait.

Ezt követően arról gondolkodtak közösen a résztvevők, hogy kinek mi az erőssége. Nem mindenki birtokolhat minden erősséget, de a munkatársak körében meg lehet találni a kiegészítő kompetenciákat. A vezető feladata, hogy minden erőssége kihasználható legyen. Ahogy a messében sem rendelkezik főszereplő minden szupererővel, hanem segítőtársakat kap, akik kiegészítik az ő tulajdonságait mindenkorral, ami a végső győzelemhez szükséges. A feladat elvégzése már a mesehősre vár, aki valóban hős a maga területén, de a segítőkre neki is szüksége van.

A lelkigyakorlat résztvevői másnap reggel szentmisén vettek részt a püspöki palota ká-

polnájában, amit Marton Zsolt megyéspüspök mutatott be.

Az előadások és kiscsoportos beszélgetések után kulturális programokkal folytatódott a találkozó.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

Hálaadás a Szent Mihály-templomért Romándon

Hálaadó szentmisére gyűltek össze a hívek a Győr-Moson-Sopron megyei Románon a Szent Mihály tiszteletére felavatott, kívül-belül megújult templomban október 29-én, vasárnap. A szentmisiót Udvardy György veszprémi érsek mutatta be.

Koncelebrált Mihályi Jeromos tihami perjel, Horváth István kanonok, címzetes esperes, plébános, Tornavölgyi Krisztián érseki irodaigazgató, Horváth Lajos esperes, valamint Barkö Gábor Ágoston.

A szentmise elején Horváth István plébános beszámolt az éveken át tartó munkálatokról. A komplex felújítás 2014-ben kezdődött el a plébániaépület felújításával, amely már jó ideje lakhatatlan volt. A plébániaépület egy részét újjáépítették, tetőt és ablakokat cseréltek, megújult a villamos-hálózat, a szobák padlózatai, új fürdőszobát alakítottak ki, elkészült a bejárat a kapu, napelemeket helyeztek fel, és új cserépkályha is épült.

2017-ben kezdődtek el a templom felújítási munkálatai. A belső oldalfalakról lebontották a műanyag lambériát, a helyére légráteresztő vakolat került. Kicséréltek a teljes elektromos hálózatot, és új, korszerű világítást alakítottak ki a templomban. Ezzel egy időben megkezdődött a szentély átalakítása: annak betonlépcsőit vörösmárványra cseréltek, meg történt a főoltár oltárképének megtisztítása és az angyalszobor, valamint a képeretek restaurálása és aranyozása. A fehér falakra új, az oltárkép színvilágához igazodó díszítő festés került. Teljesen felújították az orgonát, valamint elkészült a padlófűtés is.

2019-ben kezdődtek meg a külső felújítási munkálatai: a templomtető cseréje, a torony vörösrézzel való befedése, a párkányok és a csatornák cseréje. Elkészült a templom külső tatarozása, a térkővezés, valamint az új toronyóra és a kertben lévő kókereszt felújítása.

gatás és a szentáldozás átalakító erőt jelent mindenki számára. Hangsúlyozta, hogy az Isten és az ember szeretete összekapcsolódik, és az ember csak akkor tudja jól ismerni és szeredni önmagát és másokat, ha az Isten ismertetében él. Jézus arra buzdít, hogy az Isten és ember szeretetét egységesen éljük meg, és ez az egység Krisztus által és az Egyház közvetítésével valósul meg. Szentbeszéde végén azt kívánta, hogy az Isten erősítse a bátorságot és a szeretetet az emberek szívében, és hogy minden tőbbször részesülhessenek Krisztus áldozatában.

A szentmise zenei szolgálatát a győri Palestrina kórus látta el, Katona Tibor karnagy vezetésével. Orgonán közreműködött Giczi Balázs organaművész.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Egyházmegyei hittanverseny Lábodon

A Kaposvári Egyházmegye egész területéről érkeztek iskolások Lábodra október 28-án, hogy részt vegyenek az egyházmegyei hittanversenyen. A mintegy négyszáz, főként alsó és felső tagozatos gyermek tudáspróbán, versmondásban és rajzolásban mérkőzött meg egymással.

„Az idei hittanverseny témájául a tízparancsolatot választottuk, a feladatok mindegyike ehhez a témahez kapcsolódott” – mondta el Bognár Tamás lábodi plébános, hitoktatási referens.

A felsős és gimnazista diákok számítógépes teszt formájában, az alsósok papíralapon választották meg a tudáspróba kérdéseit. A legtöbb gyermek a rajzós versenyában indult, ők olajpasztellel, zsírkréttel vagy színes ceruzával jelenítették meg a tízparancsolattal kapcsolatos gondolataikat.

A versmondók is több korosztályban képviselték magukat, olyan verseket szavalva, amelyek egy-egy parancsolathoz kapcsolódóak – tájékoztatották a hitoktatási referens.

Kora délután, amíg a zsűri értékel, külön fogalkozásokkal készültek a gyermekek számára. A kisebbeket kéziműveskedni hívták, ahol dekopáztechnikával kivacsorák – mint ahogyan a tízparancsolat két kötoblárára íródott – ragasztották fel a kötoblákat megjelenítő rajzokat.

A felsősök ez idő alatt előadást hallgathattak meg Tízparancsolat 2.0 címmel, mely a Z generációhoz tartozó fiatalok nyelvezetén fogalmazott meg kérdéseket egy-egy parancsolathoz kapcsolódóan, elmélkedésre, további gondolkozásra invitálva őket.

nagyon sok jót tegyetek egymással, s akkor azok is nyernek, akik nem érnek el helyezést a mai hittanversenyen.”

A verseny első helyezettjeit okosóraval díjakzták, a második helyen végzett hittanosok fülhallgatót kaptak, a harmadik helyezettek és a különdíjasok a verseny logójával ellátott bögrét.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Amihez egyedül Istennek van jogá

Beszélgetés Monostori László morálteológgal az eutanáziáról

(Folytatás az 1. oldalról)

Emlékszem, egy alkalommal, amikor megkértek, hogy adjam fel a betegek kenetét egy haladónak, a hozzáartozók a kérdésemre azt mondták, Szentostyát ne vigyek, „nem szükséges,ő már nincs is magánál”. Én azért mégis vittem Oltáriszentséget. Amikor ott lehettem a súlyos beteg mellett, akinek a szemből patakoltak a könnyek, az az ember szája elő emelte a kezét, és mutatta, hogy áldozni szeretne, és egy apró darab Szentostyával meg is áldoztattam. Nem lehet minden előre látni, tervezünk kell a kiszámítatlanossal.

Az a tapasztalom, hogy mi, emberek úgy működünk, hogy rendszerint elheszgetjük a halál gondolatát, nem foglalkozunk vele, csak idősödve kerül elő egyre gyakrabban a gondolatvilágunkban az elmúlás kérdése. Abban biztos vagyok, hogy nem érdemes tabuként kezelni a halált, vagy szönyeg alá söpörni, nem beszélni arról, ami mindenki életében elkerülhetetlen. A félelem jele ez, pedig inkább örülműk kellenek annak, ami van, az életünknek. Még élünk, sok jót tudunk tenni, döntéseket hozhatunk, szerethetünk. Ajándékba kapjuk az időt. Az életünk pedig attól értékes, attól lesz igazán súlya, hogy véges.

Karsai Dániel alkotmányjogász története hozzáj is közel került, megrendített. Személyesen nem ismerem őt, de olvastam a nyilatkozatait. Csak néhány évvel idősebb, mint én, élete teljében lévő, szimpatikus, intelligens ember, a gyógyítatlan betegsége pedig olyan személyes tragédia, amit nagyon nehéz lehet feldolgozni. Együtt érzek vele, imádkozom érte.

- Karsai Dániel elsősorban jogi vonatkozású küzdelmet folytat, de kinyilvánított szándéka az aktív eutanáziáról szóló társadalmi párbeszéd elindítása is. S valóban nagy az érdeklődés, az érvek-ellenérvek nyomán felvetődnek az eddig tabákban kezelt életvégi kérdések is. Úgy látom, minden gazdagítja embereinket: árnyalt gondolkodásra készítet önmagunkról, a felebarátainkról, Istenről. Ön hogyan látja ezt a folyamatot?

– Jómagam is hiszek abban, hogy érdemes párbeszédet folytatni, tisztteettel, szeretettel megismerni egy más álláspontját, elgondolkodni érveken, ellenérveken, ugyanakkor azt is látom, hogy a mostani párbeszéd érzelmekkel telített, s úgy gondolom, hiba lenne elhamarkodottan, hirtelen felindulásból meghozni embereitekről szóló döntéseket. Azt gondolom, ha Magyarországon lehetségesse válna aktív eutanáziát kérni, csuszamlós lejtőre kerülnénk, amelyen azután aligha lenne egyha-mar megállás.

Idén nyáron egy hónapot Kan-dában töltöttem, ahol az eutanázia nemcsak megengedett, hanem alkalmazása széles körben gyakorolt is. Láttam azt, hogy a „lazítás” hova vezetett. Egy éve már depressziós betegek is kérhetik az eutanáziat, igen, akik úgy érzik, hogy olyan nagy lelki fájdalmat élnek át, hogy nem szeretnének tovább élni. Jelenleg társadalmi párbeszéd zajlik arról, hogy miért ne lehetne nyitott az út az eutanáziához a hajléktalan emberek számára, hiszen minden élet az, hogy nincs fedél a fejük fölött, és amúgy is boldogtalanok. Hollandiában a szülöök a beteg gyermeké számára is kérheti az eutanáziat. Sok évvel ezelőtt, Rómában

megismertem egy idős, vagyonos holland urat, aki azért nem ment vissza a házájába, mert attól tartott, hogy a hozzáartozói gondnokság alá helyezik, és kérni fogják az eutanáziáját. Nem mert hazamenni. Ezek elrettentő példák, és emiatt van bennem félelem, hogy amennyiben nálunk is megengedő lesz a szabályozás, nem lesz megállás.

Nem rejtem véka alá a véleményemet, jómagam a fájdalomcsillapítás pártján állok. Továbbá úgy gondolom, az az élet is értékes, amelyben jelen van a szenvedés.

Rossznak tartanám, ha a halál kultúrája Magyarországon is elter-jedne, előbb vagy utóbb még az orvos-páciens bizalmi viszonyra is negatív hatással lenne. Az orvosi hivatás a gyógyításról szól, a fájdalomcsillapításnak nagyszerű módjai

,

Nem rejtem véka alá a véleményemet, jómagam a fájdalomcsillapítás pártján állok. Továbbá úgy gondolom, az az élet is értékes, amelyben jelen van a szenvedés

vannak, de az biztosan nem a helyes út, ha úgy csillapítjuk a fájdalmat, hogy a beteget likvidáljuk.

- Az eutanáziával kapcsolatban kibontakozó hazai társadalmi párbeszéden különféle érvek, ellenérvek jelennek meg, az Egyház álláspontjára is történnék hivatkozások. Morálteológusként milyen főbb katolikus szempontokra hívna fel a figyelmet?

– Először is tisztázzuk a fogalmat: az eutanázia a beteg halálba küldése, abból a célból, hogy minden fájdalma megszűnjön. Tudunk kell ugyanakkor, hogy végső stádiumú beteg esetében, amikor már nem segítenek az orvosi kezelések, az Egyház nem tá-mogatja a „terápiás túlbugzóságot”. A katolikus álláspont nem az, hogy minden meg kell tennünk az

élet meghosszabbításáért, hanem az, hogy ha már nem lehet gyógyítani, akkor a beteget hagyjuk elmeni. Ez azt jelenti, hogy le lehet állítani a haszon-talan, aránytalan kezeléseket: ha már nem lehet segíteni, nem szükséges újabb kemoterápiára küldeni a rágos beteget, vagy újabb és újabb műtétekkel elvégezni rajta. Amit viszont mindenki meg kell adni (akár mesterséges úton is) a betegnek, az a táplálék, a hidratáció, az oxigén és a higiénia – minden szorosan kapcsolódik az ember méltóságához.

Sokszor megkülönböztetni aktív és passzív eutanáziát, bár én nem szerezem ezt a felosztást, mert nem ezen a téren látom a lényegi különbséget. Mindegy, hogy mérget adok a haladónak, vagy megvonom tőle a táplálékot, az innivalót, a levegőt. Inkább a szárdék a fontos: elfogadom-e azt, hogy a halál természetes velejárója az életnek, hagyom-e meghalni a végső stádiumú beteget, vagy a tevékenységem, illetve mulasztásom ehhez aktívan járul-e hozzá. Az Egyház a fájdalomcsillapítást, a palliatív terápiát javasolja: a lelki-emberi kísérést, ami a külső körülmenyekre is vonatkozik, de elsősorban a kapcsolati szintet érinti: fontos, hogy lehetővé tegyük az élete végéhez közeledő beteg számára, hogy rendezze emberi kapcsolatait, gyakorolhassa a megborcsátást, kérhessen bocsánatot, végrendelkezzen, beszélhessen a papjával, lelkészével, el tudjon búcsúzni, emberi vége legyen az életének. Ezt persze csak akkor tudja megenni, ha nincsenek elviselhetetlen fájdalmai. A katolikus erkölcs-teológia a morfium alkalmazását is megengedi. Cél a fájdalomcsillapítás, még azon az áron is, hogy a beteg élete ezáltal megrövidül, ugyanakkor az életminősége jobb lesz; megadjuk neki az emberi méltóságot. Hálá Istennek a katolikus álláspont nem szélsőséges ezekben a kérdésekben, de van egy vörös vonal.

A Ne ölj! parancsnak szellemében nem engedi, hogy azt tegyük, kérjük, támogassuk, hogy a másik meghaljon valamely tevékenysé-günk vagy mulasztásunk miatt. Ez-zel ugyanis vétünk az isteni parancs ellen.

- Nyilvánvaló, hogy Karsai Dániel és sortársai (akiknek csak korlátozottan, vagy egyáltalán nem áll módjukban a nyilvánosság elé vinni súlyos nehézségeket) válsághez-zetben vannak, legyenek akár hí-

János Pál pápára, aki Parkinson-kórban szenvédéssel, s a szenvédéset felajánlotta másokért; nem gondolnám, hogy élete vége – még súlyos betegen is – ne lett volna emberhez méltó. Nekünk, hívőknek mindez talán könnyebb megértenünk, a nem hívőknek nehezebb, mégis úgy gondolom, hogy a fájdalommal, a szenvédéssel teli élet is értékes. Az életünk urai pedig nem mi vagyunk. Hiszem, hogy Isten akkor fog minket elszólítani, amikor eljön annak az ideje. Tévűnk érzem, ha elme-gyüny abba az irányba, hogy mi akarjuk megmondani, ki élhet és ki halhat.

- Mit tehetünk az életvégi döntés súlyos nehézségeivel szembenéző – sok esetben kétségekkel, remény-vesztéssel – beteg emberekért, s a hozzáartozókért? Mit tehet a morálteológus lelkipásztor? Talán nehéz ez a kérdés... (Az interjúlany hosszabb hallgatás után válaszol.)

– Úgy gondolom, sohasem az a cél, hogy valakinek elvegyük az életét, a cél a fájdalom csillapítása, és ehhez a célhoz vezető úton meg kell találnunk a megfelelő eszközöket. A katolikus erkölcs-teológiaban alapelve, hogy a cél nem szentesíti az eszközöt. Nem vonom kétsége azok jó szán-dékát, aki a legjobbat akarják a hozzáartozójuknak, vagy önmaguknak, de meggyőződésem, hogy a gyilkos szeretet nem igaz szeretet. Az orvosi hivatás lényege pedig a gyógyítás és nem a beteg halálba segítése.

Biztos vagyok abban, hogy az Ön által említett igen nehéz helyzetekben nem tudnék olyasmit mondani, ami megszünteti a fájdalmat, a szenvédést, de a szenvédőt biztosítani tudom arról, hogy nincs egyedül, mellette vagyok. Sokan vannak, akik a hospice-ellátásban segítenek,

,

Úgy gondolom, hogy a fájdalommal, a szenvédéssel teli élet is értékes... Hiszem, hogy Isten akkor fog minket elszólítani, amikor eljön annak az ideje. Tévűnk érzem, ha elme-gyüny abba az irányba, hogy mi akarjuk megmondani, ki élhet és ki halhat

vagy palliatív terápiát végeznek, és a betegek hozzáartozói mellett ne-künk, lelkipásztoroknak is meg kell adnunk minden segítséget azoknak, akik rászorulnak; lelki és fizikai (tes-ti) segítséget, hogy az életük nehéz szakaszát méltósággal és szeretettel tudják átélni. Azt viszont kerüljük el, hogy az előidézett halálé, a gyilkosságé, a halálba segítésé legyen az utolsó szó. Valakinek elvinni az életét az egy olyan vörös vonal, amit nem szabad átlépni. Az élet olyan érték, amelynek az elvesztése nem legitimálható azzal, hogy szeret-nénk a fájdalmat kiküszöbölni. Használjuk a fájdalomcsillapítás eszközeit, fejezzük ki szeretetünket a beteg iránt, legyünk mellette élete utolsó szakaszában, örizzük az ő méltóságát, de azt a bizonyos vörös vonalat ne lépjük át!

Ahhoz egyedül Istennek van jogá.

Körössy L.
Fotó (archív): Merényi Zita

A lényegi megújulást csak együtt tudjuk elérni

Mohos Gábor püspök a szinódusról

(Folytatás az 1. oldalról)

- A munkadokumentum átta-nulmányozásával és előre vá-lasztott témákkal érkezett Rómába. Mi alapján esett a választása ezekre?

– Igyekeztem olyan téma-kat választani, melyekben több tapasztalatra tettem szert, és amelyek a magyar Egyházban a leginkább jellemzők. De természetesen a személyes ér-deklódésem is szerepet játszott benne. Az egyik témám: Hogyan tud megvalósulni egyházi életünk különböző te-rületein a szinodalitás, hogyan tudunk „együtt járni”, hogyan tudnak különböző szintek összekapcsolóni, és egymás-sal gyümölcsöző hitbeli kap-csolatot ápolni.

– Milyen nemzetek képvise-lőivel dolgozott együtt?

– A négy héten át hárrom, különböző összetételű cso-portban dolgoztam, a záródo-kumentum feldolgozására ke-rültünk vissza csak az eredeti csoportunkba. Mivel az olasz nyelvet választottam, ez részben behatárolta, kikkel dol-goztam együtt: főként európai csoporttársaim voltak, illetve olyan afrikai, közel-kletri test-vérek, akik Rómában tanul-tak, így jól beszéltek az olasz. Jó volt, hogy ily módon sok emberrel megismerkedhettem a közös munka során. A cso-portok összeállításánál ügylek arra is, hogy az Egyház minden szegmensének – pü-spökök, papok, szerzetesek és szerzetes nővérek, világiai – legyen képviselte a tizenkét fős csoportban. Így bővült a látóköröm, sok tapasztalattal lettem gazdagabb.

– Távoli kultúrák képviselői között folyt a beszélgetés. Mi a tapasztala erről a párbeszédről?

– Közös bennünk, hogy mindenkor Jézus követésé-re tettük fel az életünket. A kulturális különbösségek inkább gazdagítanak, nem pedig eltá-volítanak egymástól. A hölg-kek hangsúlyos jelenléte pe-dig lehetővé tette a női szem-léletmód előtére kerülését, a női géniuszét, ahogy Szent II. János Pál nevezte annak ide-jén. Felismertük, hogy egy-egy témához a nők szemszög-ből közelítve olyan impulzu-sokat kaphatunk, melyekre korábban nem is gondoltam volna. Jó volt megtapasztalni mindenzt.

– Érzékelt-e bármiféle meg-osztottságot?

– Vannak a világban olyan szellemi áramlatok, melyekben egyes témák felülrépre-zentáltak, és ezek valóban megosztóak. Éppen ezek azok a téma, melyek a megkülön-böztetés tárgyat kell hogy ké-pezzék: Mi hozható közülük összhangba a hitünkkel, gazz-dagítva azt, s mi az, ami ide-

gen tőle, amit nem egyeztet-hetünk össze vele. Mi az, ami valódi értéket hordoz számunkra, katolikusok szá-mára is, és mi az, ami nem ilyen, de ettől függetlenül tisz-teletben tartjuk.

– Milyen hozzáérai lehet-nek e gondolkodási folya-matnak?

– A kiindulópontokat kell világosan látni: A II. Vatikáni Zsinat nagy megújulást hozott az Egyházba, ami tulajdon-képpen már korábban meg-kezdődött, de a zsinatban csú-csosodott ki. És hogy mi volt ennek a kulcsomozzana? Hogy térjünk vissza a gyöke-rekhez, Jézus Krisztushoz, az evangéliumhoz, illetve az egy-házyákhöz, hisz ők állnak a legközelebb a forráshoz. A másik megközelítés viszont nem igazán ezzel foglalkozik. Inkább azt nézi, mi zajlik ma körülöttünk a világban, melyek a fő tendenciák, amelyekre reagálnunk kell. Azt gon-dolom, katolikusként tiszta-ban kell lennünk a gyökereinkkel, de természetesen azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, ami a világban zajlik napjainkban, és amire nekünk is reagálnunk kell. Legitim például, hogy az Egyházban több lehetőséget biztosítunk a női jelenlétének, hogy értekeikkel gazdagíthassák a közösséget, de minden összhangban kell legyen a jézusi tanítással és a kézezer éves Egyház élő hagyományával.

A felvéték – a nők szerepe, a keresztségből való hivatás hangsúlyozása – értékes és fontos dolgok, amik hogyan milyen következtetéseket von-junk le ezekből, hogyan való-sítjuk meg mindenzt az Egy-házban, ott már vannak lénye-gi nézetkülönbösségek.

– Hogy látja a megújulás le-hetőségét ma, mit meríthet az Egyház a szinodális folya-matból?

– Mit jelent megújulni? Az afrikai országok egyházaiban például dinamikus, élettel teli kereszténységet látunk. Szí-vük-lelkük benne van a szer-tartásokban. Olyan áhitatot mutatnak az Oltáriszentség

egenként rajtunk, minden-nyiunkon múlik. Más helyettünk nem tud meg-újulni, és mindenki csak úgy tud megújulni, ha tesz is érte. Ez a legna-gyobb kihívás. Az Egy-ház lényegi megújulását nem mások tudják elérni, hanem mi, együtt. Ez a szinódus egyik legfonto-sabb üzenete: Isten ke-gyelmével a szentségekben és az imádságban napról napra megerősöd-ve együtt tudjuk csak megcsinálni. Nem vár-hatjuk el, hogy majd valaki helyettünk megújítja az Egyházt! Nekünk magunknak kell ezt el-kezdenünk, elindulunk ezen az úton. Ami termé-szetesen küzdelmes út,

ahogya Jézus is világosan meg-fogalmazta: „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, ve-ge fel kereszttét, és köves-sen.” Soha nem mondta, hogy könnyű lesz, mégha jutalom vár is bennünket az út végén. Jézus motivál, bátorít bennün-ket. mindenkit meghív erre, ám azt is elmondja, mi a felté-tele mindennek. Például az, amit a gazdag ifjú nem tudott elfogadni. Azért nem alakult át az élete, mert egy ponton elakadt. Mindannyunknak le-

Az egyes megszólalásokat rö-vid csendek követik. A kör be-fejezése után következik a má-sodik szint, a reflexiók szintje, amikor ki-ki arról beszél, hogyan érintették a hallottak, mivel tud azonosulni vagy mit vitat belőlük. A harmadik körben került sor az összeg-zésre. Nem volt elvárás, hogy mindenki azonos véleményen legyen, sőt, az összefoglaló-nak tartalmaznia kellett a különvéleményeket, az esetleges kérdésekkel, javaslatainkat. Ezt a szakasz már plenáris ülésen folytattuk, itt hangzott el valamennyi (mind a har-minc) kiscsoport részéről az összegzés, amit még néhány egyéni hozzászózlás követett. Utána ismét a kiscsoportok-ban öntöttük végső formájába összegzésünket, ötleteket me-ritve a többiek beszámolójából, illetve az egyéni hozzá-szózásokból is.

– Személyesen mivel gazda-godott a leginkább, mivel tért haza?

– Hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a mun-kában. Tanulságos tapasztalat volt. Remélyt adott, hogy a Szentlélek itt van köztünk, működik és bátorít. Nekem a szinódus fő üzenete, hogy

son ránk, hogy így valódi pá-rbeszéd alakuljon ki köztünk. Ajándék volt megtapasztalni, hogy az Egyház él. Az egész világon tapasztalható változá-sok erősen érintenek minket is. Komolyabban kell venni magunkat. Közös pont, hogy mindenkor Krisztus testé-nek a tagjai és a Szentlélek templomai vagyunk a ke-restség révén. Isten gyerme-ki vagyunk. Ébredjünk rá ennek az ajándéknak a nagy-ságára, s arra is, ami ebből kö-vetkezik: a világgal szembeni felelősséggünk! Missziós egyház kell hogy legyünk, meg kell osztanunk az ajándék, amellyel együtt kell működ-nünk, különben nem tud ki-bontakozni. Eljük meg egy-más között azt a kapcsolatot, hogy Krisztus titokzatos tes-tének tagjai vagyunk, és mint egész közösségg legyünk nyit-tottak arra, hogy ezt az örömhírt megosszuk másokkal, meghívunk, befogadjunk másokat is ebbe a kö-zösségebe! A magnak jó föld-be kell hullania: ne csak hall-gassuk a tanítást, hanem él-jük is meg minden napjainkban! Ebben szeretne felrázni minket a Szentlélek. Ez az Egyház lényege, s ez a mi hi-vatásunk.

Fotó: Vatican News

resztenységünket meg tudná érinteni az ő lelkesedésük. Eu-ropában lehúz bennünket a világ szürkésége, és a közöny nehezedik ránk. Nekünk itt, Európában az a problémánk, hogy mindenzt a szépet és jót, amit most megfogalmazunk, hogyan lehet közvetíteni olyan emberek felé, akik ki vannak égve, akiket már nem is érdekelnek az élet nagy kér-desei. Akik az alapvető embe-ri értekeikben sérültek és kö-zömbösek. Hogyan közelít-sünk meg hozzájuk? Európában ezek az igazán nagy kérdések. Mindig van persze lehetősé-günk a megújulásra, de hogy ebből mi valósul meg, az

hetnek ilyen elakadásai, azt kell megnéznünk, melyek ezek, és hogyan tudunk to-vábblépni. A személyes üd-vösségeim mellett szó van itt az Egyház jövőjéről is. Az élő hittel való találkozás tud meg-érinteni, az tud felrázni.

– Az egymásra figyelő, meg-hallgató, arra reflektáló be-szélgetéseket hogyan élte meg?

– A Szentlélekben való be-szélgetésnek nevezi ezt a sajá-tos módszert a szinódus. Az első lépés, hogy a csoport minden tagja négy percben összefoglalja mondandóját,

döbbenjük rá, kik vagyunk, milyen hatalmas ajándékok hordozói vagyunk. Ez lelkesítő felismerés. Az egész szinódus kulcsa az imádság volt. Lelkigyalorralattal kezdődött, az egyes szakaszok elején együtt ünnepeltük szentmi-sét, és sokat imádkoztunk kö-zösen. Akik nem vettek részt személyesen a szinóduson, azok imáikkal tudtak bekap-solódni, hogy a Szentlélek kö-zvetítésével értsük meg, fo-galmazzuk meg azt és úgy, hogy az egész Egyház ja-vára valjon. Odafigynelni, meghallgatni egymást, tény-leg figyelni arra, amit a másik mond, engedni, hogy ez has-

– A résztvevők a helyi egyhá-zakba viszik a szinódus záró-dokumentumát. Hogyan to-vább?

– A következő hónapokban nekünk, akik részt vettünk a szinóduson, meg kell osztanunk a saját közösségeinkben mindazt, ami valódi hitbeli, lelki megújulásra in-dít, az egyetlen, Jézus által ta-nított evangélium elkötelezett megélésére. Jézus mondja: a világban üldözést szenvet-dek, de bízzatok, mert legyőz-tem a világot.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelkápolna: engesztelő virrasztásokat hazánk lelkijegyeljük minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmisse. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségtámadási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miszeszándékot kért imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter biboros celebrálásával papi és szeretesi hivataloskér, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imáldába elhelyezett szándékot imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) egi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelkijegyeljük 21 órakor minden más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

Elsőpünkösi missziós konferenciabeszédek a magyar családhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmissek után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságára minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportot bejelentkezés: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Szentmisék Mindszenty József biboros boldoggá avatásáról: december 6. (6 órakor). A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor előben követítő a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, a egri bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmiséit minden hónap első kedden 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmisse után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

KONFERENCIA

Sapientia-nap lesz *Hét, tudás, egyházi autoritás* címmel november 18-án, szombaton 10 és 16 óra között a Sapientia Szeretesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.). Mottó: „Tekintéssel beszél” (Mt 7,29). Fővédők: Martos Levente Balázsz esztergom-budapesti segédpüspök. A konferencia szervezője, kapcsolattartó: Bagyinszki Agoston OFM (sapientianap@sapientia.hu). Bővebb információ: sapientia.hu

A Gödöllői Premontri Apátság 100 éve Gödöllőn címmel tudományos jubileumi konferenciát tart a Gödöllői Királyi Kastélyban (Gödöllő, Grassalkovich-kastély 5852) november 28-29-én. A rendezvényenek a résztvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. További információk: <https://premontri.hu> Kapcsolat: Gödöllői Premontri Apátság, apatsag@premontri.hu T.: +36/20-298-9528

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): december 18-án 18 órától 21-én 13 óráig *Isten-szeretőknek* címmel tart karácsonyi lelkigyakorlatot Kovács Cs. Albert atya. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidőt. A halál közelségevel és a gyász fájdalmának terhével küzdöknek, valamint a minden nap veszteségeinek való továbblépéséhez szeretnék segítséget nyújtani sorstárcscoportjainkban. Találkozás a Páteri Közösségi Ház (Budapest II., Páteri út 102.) első emeleti termeiben hétfőtől 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Bathány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig két-hetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. november 22., december 6. Az együttéteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

Egy hétnégye, amely visszahozza a fényt az életébe! Ne féj, nem itéllek ell! Ne sár, ne báknodj! Az abortusz, a vetélés, a lombik-baba elvesztésének fájdalmát hordozókat hívjuk lelkigyakorlatra Györbe, 2023. november 9–12. között. Jelentkezés: nefelnemitekel@gmail.com vagy 06/20-823-2201 (Treter Mária).

Kaphatók a 2024-es újember naptárak!

A naptárak megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban
(1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.),
valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

újember
kiadványok

KÖZLEMÉNYEK, HIRDETÉSEK

MÉCS Napok. Lelkigyakorlatot tartanak fiatal pároknak Budatétényben, a verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.) 2023. november 17–19. között, péntek estétől vasárnap délutánig. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgáltató vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. A program nagyszerű lehetőséget nyújt a párapárosok átgondolására, mélyítésére, értékelésére. Célja, hogy a résztvevők összintebben kapcsolatba kerüljenek önmagukkal, leendő társukkal, valamint Istenkel. Szeretettel várják az együtt járó és a jegyespárokat, valamint a hármon éven belül házasodott házaspárokat. A programot Papp Tibámér OFM atya vezeti. Jelentkezési határidő: november 10., péntek. További információ: <https://mecshonlap.hu>

EMLÉKMISE

Rekvíem az egyházi iskolák elhunyt tanáraiért és diákjaiért Budapestben, a Margit körúti ferences plébániatemplomban (Budapest II., Margit körút 23.) november 18-án, szombaton 16 órakor. A főcelebráns Holczinger Ferenc SJ, a miskolci Fényi Gyula Jézusita Gimnázium igazgatója, a házigazda Lukovits Milán OFM lesz. A szentmisse után szeretettel várják agapéra a férfi- és a női szerzetesrendek, az evangéliusk, a görög- és a római katolikus, valamint a református egyházak által fenntartott iskolák jelenlegi és egykorai tanárait, növendékeit.

Szent Charles de Foucauld (Károly testvér) halálának 106. évfordulójára emlékezünk a 2023. december 1-jén, pénteken 18 órakor kezdődő szentmisében. Előtte, 17 órától csendes szentségtámadás lesz. Helyszín: Egyetemi (Kisboldogasszony-) templom (Budapest V., Egyetem tér/Pappnövelde u.). Szeretettel hívunk és várunk! Jézus Kistestvérei és a Názáreti Közösség tagjai. www.jezuskistestverei.hu, www.nazaret.hu

KIÁLLÍTÁS

Várakozás címmel Angyal Júlia festművész kiállítása nyílik Budapestben, a D18 Galériában (Budapest VI., Dessewffy u. 18–20.) november 17-én, pénteken 18 órakor. A kiállítást megnyitja: Dr. Prof. Prokopp Mária. Közreműködik: H. Zováti Alajos, az Operaház nagybőgszólalom-vezetője. minden érdeklődőt szeretettel várunk!

MEGHÍVÓ

A városmajori toronykönnytő földszinti termében (Budapest XII., Csaba u. 5.) folytatottan ismertetik és megvitatják A São Paulo Fórum kulturális hárborúja című könyvet november 12., vasárnap 16-18 óra között. mindenkit szívesen látunk. T.: 06/1-3559-109

ÉLETVÉDELMI NAP

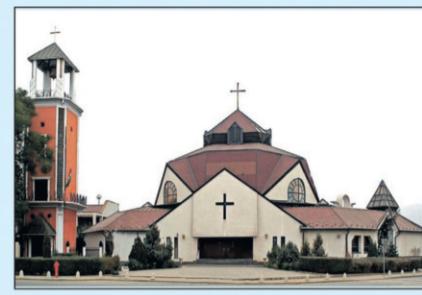
Élni teljesen jó címmel a Székesfehérvári Egyházmegye országos életvédői napot tart a Szent István Hitoktatási és Művelődési Házban (Székesfehérvár, Liszt F. u. 1.) november 18-án, szombaton 9 és 16 óra között. Program: kerekasztal-beszélgetések, tanúságtelek, workshopok, kézműveskedés, bábeladás, mese, játék, 16 órakor szentmisse. A program ingyenes, de regisztráció szükséges. További részletek a www.facebook.com/elneteljesen oldalon.

SZABADEGYETEM

A Sapientia Szeretesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.) A viharon túl: A béké erejének felfedezése címmel előadás-sorozatot indítottak. Az egyes alkalmak csütörtökönként 19 órakor kezdődnek, és körülbelül 20.15 órátig tartanak. A következő alkalom időpontja: december 14. Téma: Közösséggépítés a közösségek krízisének korában. Előadók: Révay Edit, Nobili Mária. Szeretettel várják az érdeklődőket a beszélgetős előadások alkalmaira.

SZAKMAI NAP

Papolunk... Popolunk? címmel szakmai napot szervez a pré-díkációról az Országos Lelkipásztori Intézet (Budapest VI., Városligeti fasor 42.) november 27-én, hétfőn 10 és 16 óra között. Előadók: Bátor Anna rádiós és televíziós műsorvezető-szerkesztő, kommunikációs tréner, Dr. Török Csaba egyetemi tanár, teológus és Dr. Nyúl Viktor, a Lectio Divina munkacsoport vezetője. Jelentkezési határidő: november 22. Bővebb információ: www.oli.hu

**A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNALJA.**

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; **E-mail:** urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; **E-mail:** iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 **Szombaton:** 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; **Honlap:** [https://szgp.hu](http://szgp.hu)

HARANG

ÚJ BRONZHARANG eladó. 715 kg-os, G hangú, díszített. Érdeklődni: 06/30-728-8161, info@harangontode.hu, www.hargontes.hu

KÖNYV

ÚJRA KAPHATÓ A ZARÁNDOKZSEBKÖNYV. A jezsuita rendalapító ünnepe alkalmából jelent meg a 100 lépés Loyolai Szent Ignáccal alcímű kötet harmadik, immár női zsebekkel is kompatibilis méretű kiadása. A jezsuita Kiadó szándéka az volt, hogy a kiadvány a formájával is segítse áthatolni az ötszáz év távolságot, után nyisson egy mai szemmel is meglepően modern gondolkodás spirituális mester világába, és meditációs ima, lelkigyakorlat vagy éppen zarándoklat során is használható legyen.

Lélektani esték
Tapolyai Emőke
klinikai- és
pasztorálpszichológussal

2023. december 7.
17.00
Remény

Ajándékozzon
Lélektani esték
bérletet szeretteinek!

Mindszenty József Látogatóközpont
Zalaegerszeg
www.mindszentyneum.hu

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, békelyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

ADVENT MÁRIACELLBEN

2023. december 2-3. | 2 nap | 64.900 Ft/fő

ADVENT MÁRIABESZTERCÉN ÉS ZÁGRÁBBAN

2023. december 9-10. | 2 nap | 49.90

Krisztus király elszánt harcosai

Áadták a Mindszenty-emlékérmet a Parlamentben

A Mindszenty Társaság alapította Mindszenty-emlékéremmel tüntették ki Osztie Zoltánt, a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templom plébánosát és az alapítása 100. évfordulóját idén ünnepelő Szociális Testvérek Társaságát. Az elismeréseket november 3-án adták át a Parlament Delegációs termében.

Az emlékérme átadása előtt a Mindszenty Társaság képviselői megkoszorúzták az Országházban a bíboros emléktábláját, amely az 1956. november 3-i eseményekre utal, arra, amikor a hercegprímás szózatot intézett a nemzethez.

A Mindszenty József egykor esztergomi érsekől, hercegprímásról elnevezett elismeréseket Lezsák Sándortól, az Országgyűlés alelnökétől, a Mindszenty Társaság ügyvezető elnökétől vehették át a díjazottak. A távol lévő Kövér László, a rendezvény fővédője üdvözletet Bágya Rita, a Mindszenty Társaság titkára toltnácsolta.

A díjátadón jelen volt Kővári Magdolna, a Szociális Testvérek Társasága központi elöljárója és Németh Emma magyarországi kerületi elöljáró, a Mindszenty Társaság szamos tagja, valamint a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia Robert Schumann-imaköre.

Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke, a Mindszenty Társaság ügyvezető elnöke ismerte Osztie Zoltán életútját. Felidézte küldelmes – történelmi és családi sebektől sem mentes – gyermek- és ifjúkorát, mely során a mély hit és az édesanyai szeretet jelenített kapaszkodót. Osztie Zoltán szemináriumi éveiből kiemelte Nádasi Alfonz OSB és Pápai Lajos (ma emeritus püspök), a szeminárium akkori spirituálisa lélektanárát, aki hatását. Az 1981-es szenteléssel elkezdődött papi életét Érsek-vadkert, Nyergesújfalu, Ásványról állomások után a Központi Szeminárium spirituálisaként hozzájárult ahhoz, hogy a civil szervezet tevékenysége ellenhatás legyen az Egyház elleni hangulatkeltésben. Lezsák Sándor azt emelte

ki, hogy úgy tudott jelen lenni a közéletben, hogy jól el tudta választani az egyházi érdekek és elvek képviseletét a napi pártpolitikai szerepléstől.

Osztie Zoltán a Kereszteny Értelmiségiek Szövetségének elnökeként hozzájárult ahhoz, hogy a civil szervezet tevékenysége ellenhatás legyen az Egyház elleni hangulatkeltésben. Lezsák Sándor azt emelte

Osztie Zoltán 2001 óta a belvárosi főplébánia plébánya. Tevékenysége révén megújult a templom, mára idegenforgalmi célpont és zarándokhely. Idén hármas jubileumot ünnepelnek: 975 éve van fo-

lyamatosan kereszteny közösség Budapest belvárosában, a templom főoltára 1948-ban készült el, valamint ugyancsak 75 esztendeje, 1948. november 3-án hangzott el ott Mindszenty József bíboros beszéde.

A Szociális Testvérek Társasága laudációjában Soós Viktor Attila, a Mindszenty Társaság, valamint a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tagja felidézte a Társaság és Mindszenty bíboros sok szálon összekapcsolódó történetét, és azt a különleges karizmát mutatta be, melyivel a Társaság alapítása óta jelen van és szolgál „Istenért, emberért és magyarért” úgy itthon, mint számos más országban. A hercegprímás 1948-ban részt vett a Szociális Testvérek Társasága negyedszázados jubileumán, majd 1973-ben Bécsből körvonalban fordult a félévszázados fennállását ünneplő

rendhez. „Szívünkbeli születetek” egy olyan korban, amikor a magyar nemzet annyi „értéke-hullását” szenvend el. „Krisztus király magános, de elszánt bajvívó harcosait látom bennük” – idézte a történetész Mindszenty bíboros mítatóit sorait, aki arra is figyelemzettek, mennyire fontos, hogy „nehéz harcokban az igazság ne maradjon néma akkor se, ha hátrányba, árnyékba szorul”.

A Társaság tagjai ma is az alapításkori szellemben tevékenykedik: „hivatásos és képzett munkaerőt állítanak a modern élet által teremtett minden téren”, legyen szó szociális, karitatív, vallásérkölcsei, gazdasági, családvédelmi, egészségügyi, kulturális területről a társadalomban és az Egyházban. Élnek a modern kor adta lehetőségekkel, de nem „modernisták”. Karizmájuk, hogy radikális evangéliumi életre törekedve a köztösségi szegénység szellemében, a bencés lelkiségből erőt merítve mindenkor hüek maradnak gyökerekhez, miköz-

ben alkalmazkodni tudnak az Egyház társadalmi tanítása talaján a különböző politikai és társadalmi forgatókönyvekhez – erről Ferenc pápa is beszélt, amikor idén tavasszal Rómában fogadta a rend vezetőségét a centenárium alkalmából.

A Társaság ma ebben a szellemben tevékenykedik: új utakat keresnek, meghallják a 21. század hangját, miközben őrzik hagyományait. Küldetésük fő irányára az evangélium szerinti közszelelfömlálas és a krisztusi szeretetközösség építése – méltatta a kitüntetett közösséget Soós Viktor Attila.

Az elismerést adományozó Mindszenty Társaság 2004-ben alakult, célja Mindszenty József emlékének ápolása, a néhai főpásztor történelmi életművének megismertetése a közvéleménnyel, a bíboros teljes életútjának feltárása, továbbá boldoggá avatásának szorgalmazása.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Az egyházi épített örökség megóvása Pápán

Megkezdődik a pápai Szent István vértanú plébániatemplom rekonstrukciója

A Veszprémi Főegyházmegye kiemelt figyelmet szentel az egyházmegye területén a pasztorális feladatakon belül a krisztusi életre való nevelésre és oktatásra, valamint az eleink hitéről tanúságot tevő épített örökség megóvására, fejlesztésére. Ez utóbbi országosan is kiemelt jelentőségű példája a pápai római katolikus főplébánia nagytemploma – közelében oldalán az egyházmegye október 31-én.

A magyar kormány képviseletében Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára és a Veszprémi Főegyházmegye sajtótájékoztatót tartott a munkálatok megkezdéséről.

Udvardy György veszprémi érsek elmondta: az ország második legnagyobb temploma a pápai, amelynek állapota az elmúlt évtizedekben folyamatosan romlott. Ez a templom nemcsak művészeti, kulturális érték, hanem nélkülvilágosan a hívő község számára is – hangsúlyozta a

Kovács Zoltán, a térség országgyűlési képviselője kiemelte: „A Veszprémi Főegyházmegyében nyolcvannál is több templomot sikerült rendbe tenni, az én választókörzetemben pedig több mint húszat.” A dákai templom is megújulhat –

tette hozzá a térség képviselője. Gréczy Zoltán, a Veszprémi Főegyházmegye fejlesztési igazgatója arról beszélt, milyen fontos a templom tartószerkezetének megerősítése. Ezt feszítőkábeles megoldással képzelik el, ami hosszú távon garan-

tálja, hogy az impozáns épületet évszázadokra megőrizzék az utókorának. Több mint ezerkétszáz méter feszítőkábel használának majd fel, öt tonna acélt építenek be, a tetőt pedig várhatóan két tonna acéllal erősítik meg. Úgy tervezik, hogy a munkálatokat 2024 első félévében tudják befejezni.

A mai Szent István-templom 1774

és 1786 között épült: kéttornyú, barokk nagytemplomot építettet Eszterházy Károly püspök, Fellner Jakab tervei alapján, copf stílusban. Az épület 42 méter hosszú, 22 méter széles, belmagassága 26 méter, a toronyai 60 méter magasak. A Dunántúl legimpozánsabb épületében a freskókat Franz Anton Maulbertsch készítette, művei nagyszerű hasonlóságot mutatnak a római Santo Stefano Rotondo-templom ábrázolásával. A templom alatt található kriptában nyugszik az Eszterházy család több tagja is. A templomot 1795. május 3-án szentelte fel Pierer József püspök.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

HÍREK KÉPEKBEN

• A Pécsi Egyházmegye az idei esztendőben is ünnepi szentmisével és tárlatvezetéssel emlékezett az ezer évvel ezelőtt élt második püspökére, az egyházmegye társvédőszentjére, Szent Mórra liturgikus emléknapián, október 25-én. Az érdeklődők Székely Bertalan ragyogó színekkel megfestett historizáló freskót is megtekinthették.

• Október 29. és november 1. között taizéi énekes lelkigyakorlatot tartottak a jezsuiták Életrendezés Házában. A Mecsek festői környezetében, Püspökszentlászlón a napi háromszori énekes imádságot Kertész Annamária és Bálint Zsolt vezette, a biblikus elmélkedéseket Thorday Attila esperes mondta.

• Október 24-én online hittanórát tartott Várnai Jakab OFM a budapesti és a kecskeméti piarista intézmények gimnazistáinak. A ferences szerzetes három éve él Jeruzsálemben, az utolsó vacsora terme mellett található ferences rendházban.

Egy gázai katolikus fiatal megrázó üzenete A háború felhívás arra, hogy jobban törődjünk egymással

A gázai Szent Család-plébánián mindenekre lelő, 18 éves katolikus fiatal, Suhail Abo Dawod izenetében arról beszél, hogy megyőződése szerint a háború lehetőséget kínál az embereknek arra, hogy jobban megszeressék egymást, közelebb kerüljenek egymáshoz.

Több mint hétszáz ember lelt menedékre a Gáza északi részén található Szent Család katolikus plébánián, miután október 7-én kitört az izraeli-hamász háború. Kereszteny közösségek fogtak össze, naponta kétszer miséznek, és számtalanszor imádkozzák a rózsafüzér törökéért és az oltalomért. Ugyanakkor

újabb nehéz és kemény napját élte át Gázában". Ugyanakkor megragadta az alkalmat arra is, hogy néhány "egyszerű lelke gondolatot" osszon meg, amelyek függetlenek a politikai szempontoktól. „Határozottan hiszem, hogy ez a háború üzenet az egész emberiségnek, nekünk mindannyunknak – írja. – De azt is gondolom, hogy Istennek üzenete van a gázai keresztyén közösséggünk számára is."

„Minden felhőnek van egy ezüstös oldala" — tartja a régi mondás. Abo Dawod pedig úgy érzi, hogy a háború „az élet kemény leckéjét" kínálja. „A háború után talán mindenki készek leszünk arra, hogy jobban szerezzük és jobban segítsük egymást, mint egy nagy család, pontosan úgy, ahogyan Jézus segített és szolgált. Úgy kell nekünk is áldozatot hoznunk, ahogyan Jézus áldozta fel magát értünk." Személyes hozzállásunknak és a viselkedésünknek is meg kell változna egy ilyen nehéz időszak után – hangsúlyozza Abo Dawod.

„Másként fogunk majd élni – írja. – Igaz és őszinte szívvel fogjuk segíteni egymást, szolgálva az embereket, mint ahogy Jézus is kigyógyította őket sok betegségből, az ő nagy és szép lelkekkel." Az ifjú katolikus levele végén felidézett egy leckét, amelyet már megtanult, miután október 25-én egy izraeli légiásoknak lerombolta földi lathelyét Gázában. „Jézust tekinthet az igazi otthonomnak. Jézus az én békés és szerefetljes otthonom ebben a vad világban" – írta. Ami a jövőt illeti, Abo Dawod egy Morus Tamás-i gondolatot idézett: „A földön nincs akkora bában, amelyet ne tudna meggyógyítani az Ég."

Forrás és fotó: Vatican News angol szerkesztősége
Fordította: Kuzmányi István

nehéz helyzetbe is kerültek, mivel a víz- és élelmiszerkészleteik kifogyóban vannak, és az is megviseli őket, hogy több mint három hete egy templomban kell lakniuk.

A csoporthoz tartozó egyik fiatalember, Suhail Abo Dawod közvetítő a külvilág számára a belátás és a remény hangjait: rövid leveleiből kiderül, hogy a bizonytalanság és a megpróbáltatások közepepe is szilárdan ragaszkodnak Krisztushoz.

A legutóbbi, október 30-án, hétfőn kelt levelesen, amelyet a Vatican News publikált, Abo Dawod megerősítette, hogy „a háború egy

A Szentföldön élő szenvedő családokért

A Katolikus Karitász adománygyűjtési akciója

A Katolikus Karitász, csatlakozva Pierbattista Pizzaballa bíboros, jeruzsálemi latin pátriárka drámai felhívásához, meleyet november 2-án csütörtökön, halottak napján írt a Szentföldön – ahol ezekben a hetekben izraeli és palesztin családok ezrei siratják halottjaikat – adománygyűjtést hirdet a Szentföldön élő szenvedő családok megsegítésére.

kórházakat és plébániákat is. Gázában az anyagi erőforrásainkból a falainkon túlra is juttattunk, hogy kiterjessük a segítséget szenvedő szomszédainkra és azokra is, akik máshová menekültek.

Mindebben megnyilvánult az összehangoltság lelkülete, hiszen helyi munkatársaink is besegítettek. Gyakorlatilag minden megosztunk az élelmiszertől a vízig, a gyógyszerektől az ellátásig. Ebben a nehéz időszakban megtanultuk, hogy a fizikai viág újjáépítéséhez ki kell építenünk és meg kell védenünk az embereket egymás köztő bizalmát.

Emberek százai kerestek fel eddig is minket a világ minden tájáról, és segítettek konkrét támogatások felajánlásával. Tudjuk, mit kell most tennünk, ahogy azt teljes szívünkben megtettük a korábbi válságok idején, és kétségkívül megeszszük majd ezután is. Kérém, segítsetek nekünk, hogy konkrét változást érjünk el és hogy megteremtsük a szükséges feltételeket ahhoz, hogy ebben a gyűlölet által megsebezett társadalomban újra elvethessük a bizalom, a remény és a szeretet magvait" – fogalmazott a Jeruzsálemben, november 2-án kelt felhívásban Pierbattista Pizzaballa bíboros, imáiról és hálójáról biztosítva mindenkit.

A Szentföldön szenvedők megsegítésére a Magyar Katolikus Karitász is elkülönített számlaszámon várja a támogatásokat:

Raiffeisen Bank
12011148-00124534-00100008
IBAN HU17 120 111 480012 4534 00100008
SWIFT: UBRTHUHB
A közleménybe kérlik beírni: „Szentföld"

Forrás:
Katolikus Karitász

A fatimai jelenések kápolnájának másolata Csehországban

A kocírovi zarándokközpontban – amely egyben a Fatimai Világapostolság nemzeti központja – szeptember 2-án szentmisse keretében áldotta meg a fatimai jelenések kápolnájának másolatát, Közép- és Kelet-Európa kápolnáját Dominik Duka bíboros. Az ünnepen minden közép- és kelet-európai ország püspöki karát egy-egy püspök képviselte, így a Magyar Püspöki Konferenciát Varga Lajos váci segédpüspök.

Az ünnepi eseményen Jude Thaddeus Okolo cseh apostoli nuncius is részt vett. A kápolnamegáldást a Fatima – reménységünk című négy napos teológiai-pasztorális szimpózium programjai keretében szervezték meg.

Mária megjelenése a pásztorgyereknek a portugáliai Fatimában az első világháború idején mindmáig reményt ad az Egyháznak és a világnak. Ezt kifejezendő egy spirituális programot indítottak el a világ különböző helyein a fatimai jelenések üzeneteinek hiteles értelmezésére és terjesztésére. A program része a Cova d'Iria-i (Fatima, Portugália) kápolna pontos másolatának elkészítése is: Latin-Amerika és a Karib-térség, Ázsia és Közép-Amerika után most a közép- és kelet-európaiak számára épült kápolna Csehországban.

tiszteletét, különösen a rózsafüzér-imádság és az öt egymást követő elsőszombat által, Mária Szeplőtelen Szívénk tisztelete és Szeplőtelen Szíve ellen elkövetett bűnök járványtellel jegyében.

Forrás: Váci Egyházmegye
Fotó: cirkev.cz